

యోగేశ్వ చరిత్ర

నాటకము

532
R08

మధురకవి :

పి డ పర్తి ఎ జా
బోస్ నగర్, తెనాలి-522 201

1988

కాపీలు: 1000

మూల్యము: పది రూపాయలు

సర్వహక్కులు గ్రంథకర్తవి.

ముద్రణ :

శ్రీ చంద్రశేఖర ఆర్ట్స్ ప్రింటర్స్,

గాంధీచౌక్ - తెనాలి.

కృతిస్వామిని
శ్రీమతి పద్మనమ్మ

అంకితము

అ॥ అందుకొనుము కావ్యమత్కంత ప్రేమతో
అంకితంబునొసగ అమలచరిత
ప్రభువు మెచ్చినట్టి భక్తుడు యోసేపు
నీతిచాటుగాను నెలమిమీద

అభిప్రాయము

బహుకాలమునుండి మధురకవి శ్రీ విడపర్తి ఎజ్రా గారితో పరిచయము గలదు. వీరి రచనలంటే నాకు ఆశక్తి మెండు. అందువలన వీర-చొచ్చిత్తించిన పొత్తములను విత్త మిచ్చి నా సొత్తు చేసికొన్నాను. ఎందుకంటే ప రి చ యాన్నిబట్టి నాకు బహుమతిగా యిచ్చినా వారిసీరంగములో ప్రోత్సహించవలెనని ఉచితంగా గైకొనక విత్తమిచ్చి గైకొనే వాడను. వీరు కవిత్వాన్ని కేవలము క్రీస్తు మహిమకొరకే వాడిన భక్తుడు.

అభ్యుదయ భావములు కలిగిన వ్యక్తి. మంచి సంఘ సంస్కర్త. నవరసభావ సమ్మిళితమైన యోసేపు చరిత్ర హరి కథగా విన్నాముగాని, నాటకముగా ప్రదర్శించబడుట చూడ లేదు. ఎజ్రాకవిగారు త్రాసిన ఈ గ్రంథము ప్రదర్శించుటకు చదివి ఆనందించుటకు పేరెన్నికగల గ్రంథము కాగలదని నా విశ్వాసము.

దేవుడు తనకు దానముగా యిచ్చిన యీ తలాంతును ఆయన మహిమ కొరకే వాడి ఆయనను ఘనపరచిన యీ మధురకవి అన్ని విధాల శ్లాఘనీయుడు. భక్తిరసాన్ని చాటు తే వీరి ఆశయము. దేవుడు యీ మధురకవిని మన ప్రోత్సాహము ద్వారా దీవించుగాక.

తెనాలి
16-8-88

}

రెవ. దేవరపల్లి రత్నము
మిషను కాంపౌండు

కృతి స్వామి నీ ప్రశంస

- సీ॥ మహికాజగంబున మణులచే తలదన్ను
 స్వచ్ఛతగల్గిన సాధివమ్మ
 ఉన్నత విద్యను మిన్నగా చదివినన్
 గర్వమెఱుగనట్టి కాంతవమ్మ
 మైనపు ముద్దలన్ మలిచెడి పృతిలో
 పలువురు మెచ్చిన పడతివమ్మ
 దైవభక్తిగలిగి దాతృత్వమునుగల్గి
 ధర్మంబుజేసిన తల్లివమ్మ
- ఆ॥ రత్నతుల్యమైన రమణీయ సంతతిన్
 ఇమ్మహిని బడసిన యింతివమ్మ
 అట్టిపద్మనమ్మ కంకితంబుగనీయ
 మురియుచుండె కావ్యముగ్ధరాలు
- ఆ॥ భక్తుడగు మలారి ప్రథమంపు బిడ్డవై
 దిద్దెవారి వంశ ముద్దరించి
 ఖ్యాతిగాంచినట్టి కమనీయ గుణనిధి
 ప్రభువు మెచ్చినట్టి భాగ్యశాలి
- ఆ॥ దుర్దినంబురాగ దూరమైతివి తల్లి
 కాళమిత్తి నిన్నుకాటువేయ
 మధ్యవయసునందు మమ్ములన్ దిగనాడి
 దూరతీరములకు చేరినావు

ఆ॥ పేదతెచ్చినావు పిదపత్తివారికి
 “ఎజ్జ” యనెడి కవికి నింతివయ్యి
 సుఖము బడయకుండ నిఖిలంబువీడిన
 తీరుతెన్నుగాంచ దిగులుమాకు

ఉ॥ ముగ్గురు బిడ్డలననియు ముచ్చట తీర్చిన పద్మనమ్మ తత్
 ముగ్గురు విజ్ఞులై భువిని ముచ్చట గొల్పుచు పట్టభద్రులై
 మొగ్గులువిచ్చి సౌరభము ముగ్గులజేసినరీతి యోగ్యులై
 ముగ్గురు కీర్తిగూర్చిరిల మోదముజెండగ కన్నవారిలన్॥

ఆ॥ శాముఖులు నిన్ను సత్కరింపగనెంచి
 పొత్తమచ్చవేయ పోతనహించె
 ఆరలేదు వారి యశ్రుబిందువులింక
 పుడమిపైన నేడు పూజ్యురాల

ఆ॥ తల్లిపిదప దక్కె ధరణిని మేరిమ్మ
 కన్నతల్లికన్న మిన్నగాను
 మిగిలినట్టి పనులు మెళుకువచూపించి
 చక్కదిద్దుచుండె సదమలాంగి.

ఆ॥ కాంచగలమ నీదు కమనీయ రూపమున్
 మాయలోకమందు మరల మేము
 కలశశోషదప్ప కంటికి కనరావు
 పుడమి వీడినటి పూజ్యురాల

అభినందన

“యోసేపు చరిత్ర” సంగీత నాటకముగ రచించిన మధురకవి, బహుగ్రంథకర్త, శ్రీ పిడపర్తి ఎఱ్రాగారిని హృదయపూర్వకంగా ఆభినందిస్తున్నాను. బైబిలులోని చరిత్రలన్నింటిలోను యోసేపు చరిత్ర ప్రత్యేకత ప్రశంసార్హము. క్రీస్తుకు పూర్వము సుమారు రెండువేల సంవత్సరముల క్రింద యోసేపు ఉన్నాడు. యేసుప్రభు చరిత్ర యోసేపు జీవితమునందు అడుగడుగున దృగ్గోచరమగును నెవరసభరివిమైనదీ యోసేపు చరిత్ర. ఈ చరిత్ర భవిష్యత్తంతయు “ఆరు కలల” ద్వారా తెలుపబడును. శ్రీ ఎఱ్రాకవిగారు అనేక గ్రంథములు రచించి వానిని ముద్రింపించి ప్రజానీకానికి అందించినారు.

ఆ గ్రంథములన్నియు నా కందినవి. చదివి ఆనందించినాను. గాని ఈ యోసేపు చరిత్ర చదివి పరమానందభరితుడనైనాడను. “మధురకవి” బిరుదము సార్థకమైనది. చక్కని సంభాషణలు మంచిపద్యములు, కథాగమనము ప్రశంసార్హములు. మృదుమధురమైన శైలి, ప్రజల, రసజ్ఞుల హృదయముల నాకట్టుకొనగల రచన. సమాజమును అర్థముచేసికొన్న కవి. సమాజమును మేల్కొలుపు సదుద్దేశ్యముతో రచనచేసి, ప్రజాకవి అనిపించుకోగల ప్రజలకవి వీరు. దైవభక్తి, పవిత్ర జీవితము, ఆదర్శకుటుంబము అకలంక చరిత్రగల కవీశ్వరుడీ ఎఱ్రాగారు. ప్రజల కందుబాటుగలేనిమొద్దు కవిత్వములు భాండాగారములలోబడి మూలుచున్నవి చెదలు కాహారముగ నరకపాత్రలు నమ్మి పొగడెదరా కవితలను. సమాజమున కర్థమయితే లోపములను దిద్దుకొంటుంది సమాజము. కొన్ని వేల సంవత్సరాలు సాహిత్యము ముఖమెటుగక, చెప్పెడి దిక్కులేక. ఎవరైనా చెప్పినా అర్థముగాక మొద్దులుగా తయారైన సమాజమును ఇలాటి మధురకవులు మేల్కొలుపుచున్నారని వీరి రచనలన్నియు యీ ప్రజలు అర్థము చేసికోవలయుననియు, వారిలో

విజ్ఞానవిశాసములు ప్రజ్వరిల్లాలనియు రచించినారు. కవితత్వం అల్లుతాము అనే గర్వము చాలామందితో వుంటుండి: వాళ్ళ కవితల ఆర్థాన్ని మరొకని కడకేగి వారిద్వారా తెలిసికొనవలసినదేగాని, విన్నయంత లేక చదివినంతనే ఆర్థము చేసికోలేరు ప్రజలు. శ్రీ ఎజ్రాగారు మృదుహృదయులు, సద్భావములుగల మనీషి. మంచరచయిత, బహుగ్రంథకర్త, ప్రజాకవి యనుబిరుదము నొందదగిన సత్కవి. నరక, కఅకు, దుష్కవుల జాబితాలోచేరక, ప్రజాహృదయాలలో నిలిచిన యీ మహాకవి, బహుగ్రంథకర్తగా ప్రవిమలవక్తగా శతవార్షికోత్సవము జరుపుకోగల దీర్ఘాయుష్మంతులుగా వర్ధిల్లాలని దైవమును ప్రార్థిస్తూ, శ్రీ ఎజ్రా కవిగారిని హృదయపూర్వకంగా ఆభినందిస్తూ ముగించుచున్నాను.

14-8-58

తెనాలి

ఇట్లు

ఆత్మోట రత్నకవి (అరక)

రవీంద్రనాథ్ నగర్

—o—

జరిగిన సంఘటనలు

నటులైన కొందరు మిత్రులు ఎప్పటినుండియో యోబు చరిత్రగాని, యోసేపు చరిత్రగాని వ్రాయమని విజ్ఞప్తి చేయుచున్నారు. యోబు చరిత్ర నాటికంగా చూచాను. కాని నాటికముగా వ్రాయబడిన యోసేపుచరిత్ర చూడలేదు. ఎవరో వ్రాసినట్లు ఇటీవల విన్నాను. కాని చూడలేదు. అయితే మన బడుగుజాతికి తలమానికమైన ఆత్మోటరత్నకవిగారు నాకు పదిపన్నెండు సంవత్సరాల ప్రాయమున్నపుడే యోసేపుచరిత్ర హరికథగా బహు హృద్యమంగా చెప్పుట విన్నాను. ఆ చరిత్ర హరికథగా అంత గొప్పగా చెప్పినవారు యిప్పటికి లేరంటే ఆతిశయోక్తికాదేమో!

అందువలన యోసేపు చరిత్ర వ్రాయుట సముచితమని తలంచాను. మేము అడతాము, పై రెంటిలో ఏదో ఒకటి వ్రాయమని మిత్రుడు శ్రీ టి. నాగరత్నము అన్నాడేకాని తగిన జేయూతనివ్వలేదు. వ్రాయాలని సిద్ధ పడ్డాను. కాని వయసు భయపెట్టింది వ్రాయడానికి. ఆరువది సంవత్సరాలు దాటాయి. పద్యాంతే వ్రాయాలి. ఆరోగ్యము ఎక్కడ దెబ్బతింటుందోనని భయపడ్డాను. అలా ఒకటిన్నర సంవత్సరము గడిచినది. జూన్ లో చల్లబడ్డా పిదప వ్రాయాలనిపించింది. కలముచేతబట్టాను. దైవము నడిపించాడు. జూన్ 20న ప్రారంభించి 27తో ముగించాను. దైర్యము వచ్చినది. ఆరోగ్యములో ఎటువంటి ఒడిదుడుకు రాలేదు.

మనహరికథాపితామహునికి కావ్యము చూపించాను. నవరసాలతో నిండి కథ ఒక యోసేపు చరిత్రయేనని, అట్టిది నీవు సాధించావని ఆభినందించి వెంటనే అచ్చువేయించమన్నాడు. సరే! వాగ్దానము. వేసినవారితో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపాను కాలహరణముతప్ప కావ్యము ముందుకు రాలేదు. నేనే దైర్యమువహించి 25 సంవత్సరాలక్రితము నన్ను బిడ్డలనువీడి మింటి కేగిన నా ప్రియపతిమణికి అంకితమియ్య సమకట్టాను. నా బిడ్డలిరువురు సమయానికి దగ్గరలోవున్నారు. నా నిర్ణయాన్ని తెలియపరచాను పెద్దవాడు డిశంబరులో నేను వేయిస్తానని అభయమిచ్చాడు. చిన్నబిడ్డ ఎందుకులే నాన్నా మీకీ శ్రమయని, సరేనని పవ్వుశెండా చూపాడు. అల్లాడు. కుమార్తె నా అభిప్రాయాన్ని తీర్చడానికి కొంత అడ్డంక జేయూతనీయడముతో కావ్యము రూపుదిద్దుకొని మీ ముందుకు వచ్చినది.

ఇక కావ్యానికి హంగులు కూర్చాలి. జగమెరిగిన జాంబవంతులు దృష్టిలో ఉన్నారు. “అ. ర. క.” అరక అంటే నాగలికాడు, అత్తైట రత్న కవి. తాను పెట్టుకొన్న ముద్దుపేరు అ.ర.క. వీరు ఎండమావిలాంటివారు. కనబడతారుగాని చేతికిదొరకరు. రెండురోజులుతిలిగాను. మూడవరోజు గరుపు పాలెములో దర్శనమైంది. నన్ను సాదరంగా చూచి కావ్యముచూచి ముగ్ధు

లయ్యారు ఆయనంటే నాకు అపారమైన ప్రేమ. అడి మాటలతో చెప్పలేను. అయినా చెబుతాను.

గీ॥ ఘనుడగత్తొటరత్నము కలదు మనకు
కథలు చెప్పుచు నాతడు గడనకెక్క
కవిగ రాణించుచుండెను కరముగాను
బదుగుజాతికి నాతండు ప్రాణమోయి.

అంటేకాదు. మేము ఏకోదరులము. ఎందుకంటే

ఆ॥ గౌరవించె నతడు ఘనముగా నన్నిల
ప్రాతకోతలందు చేతలందు
మరువజాలనట్టి మహనీయుమూర్తిని
ఊపిరున్నవరకు నుర్వియందు

అట్టి మహనీయులు మనకు మిగిలియుండుట మహాఅదృష్టము. ఆయన నా విన్నపమాలకించి ఆ క్షణములో పరిచయము ప్రాసించుచుట మహద్భాగ్యముగా తలంచుచున్నాను. అందుకు వారికి నా హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు.

అదే రత్నమనుకుంటే నా దృష్టిలో మరొక రత్నము లభ్యమైనది. ఆ రత్నము అంద్రయాధరన్ సంఘమను హేమముతో పొదగబడి బహుగా రాణించినది. తూర్పుగుంటూరు సినడలో ఈ రత్నములేక ఏ కార్మికము భాసిల్లలేదు. తూర్పుగుంటూరు సినడతో విడదీయరాని ఆవినాభావసంబంధమున్న ఎ. ఇ. యల్. సి. లోనే అందెవేసినచేయి. అందుకే ఆయన అమెరికా యాత్ర చేయగలిగారు. స్వయంకృషితో ఆకాశానికి ఎగబ్రావినారు. ఆడంబరము, లావు దర్పము ఏ మాత్రము కనిపించదు.

అ॥ నిండుకుండ పగిడి నిత్యము ప ర్తించు
 దివ్యరత్నమతడు దివికి భువికి
 దీప్తినిచ్చునట్టి దేవరపల్లను
 వంశముద్ధరించె వసుధయందు.

దైవభక్తుడు, తొట్రుపాటులేదు. ఒక చెంపగొట్టిర వేరొక చెంపనిచ్చు
 సహనశీలి. అట్టి నిశ్చలభక్తుడు అభిషిక్తుడైన రెవరెందు నా కావ్యమునకు
 పరిచయము వ్రాయుట నాకు మహద్భాగ్యము. అడిగినంతనే కావ్యాన్ని
 అమూల్యగముగా చూచి సంతోషభరితులై పరిచయము వ్రాసియిచ్చినందుకు
 బహుగా కృతజ్ఞుడను.

వయస్సు అర వైదాటిందని మనవిచేశాను. కుడికన్ను ఆపరేషను
 చేయబడినది. కుడికన్నుకు శుక్లము సగంకమ్ముకొన్నది. సగము ముద్రణ
 అయ్యేసరికి ప్రమాదములోనుండి బైటపడ్డాను. ఎడమకన్ను కొలికిలో ఆరు
 కుట్టుపడినవి. అయినా ఓపికతో ప్రెస్ కువెళ్ళి స్వాధ్యమైనంతవరకు తప్పులు
 లేకుండా చూచాను. అయినా తప్పులు దొర్లాయి. నాస్థితిని గుర్తించి పాత
 కులు దొర్లిన తప్పులకు మన్నించ ప్రార్థన. యువకులయిన ప్రెస్ వారు
 మంచి సహకారముతో అచ్చు వేసినందుకు వారికి నా కృతజ్ఞతలు.

తె నా లి |
 17-8-88 |

ఇట్లు
 గ్రంథకర్త

సూచన :- పేజీ 48 సీ. పలో “హా” బదులు “హో” పడినది. గమనించ
 ప్రార్థన. నాటకమువేస్తే ఒక కార్డు వ్రాయండి. వచ్చి చూడా
 లని ఆశ.

పాత్రధారులు

1. యాకోబు	—	వృద్ధుడు (తండ్రి)
2. యోసేఫు	—	హీరో
3. రూబేను	—	కుమారుడు
4. సిమ్యోను	—	„
5. లేవి	—	„
6. యూదా	—	„
7. ఇశ్మాఖారు	—	„
8. జెబులూను	—	„
9. బెన్యామీను	—	„
10. ఫరో	—	ఐగుప్తురాజు
11. పోతిఫరో	—	రాజనంరక్షక సేనాధిపతి
12. పోతిఫరో (భార్య)	—	హీరోయిన్
13. పానదాయకుడు	—	ఉద్యోగి
14. భక్ష్యకారుడు	—	„
15. 1వ భటుడు	—	సేవకుడు
16. 2వ భటుడు	—	„
17. 1 ఇశ్మాయేలీయుడు	—	గిలాదు దేశస్థుడు
18. 2వ „	—	„

యో సే పు చ రి త్ర

ప్ర థ మాం క ము

(స్థలము - ప్రార్థనా మందిరము. ప్రార్థనకు బిడ్డలతో తండ్రి యాకోబు ప్రవేశించి వారి వారి స్థానములలో ఆసీనులగుదురు.)

యా : దైవదత్తములైన పుత్రులారా! ఆనన్య బాహుబల సంపన్నుడు, తేజోమూర్తి, దయామయుండునగు, ఆ యెహోవా దేవుని ఆనుగ్రహమువలన మనము దీప్తిచరితమి మీరు దైవభక్తిపరాయణులై దైవకార్యములందాశక్తికలిగి నిత్యము ఆయనను ధ్యానించుచు, సాతానుకు చోటివ్వక మీ హృదయములను పవిత్రముగా నుంచుకొని ఒకరియెడల ఒకరు ఆన్యోన్య ప్రేమగలిగి ఈర్ష్యాద్వేషములు మాని మీ జీవితములు పవిత్రముగా గడుపుడి మరియు....

సీ॥ ఆధారమేలేక ఆత్మంతనేర్పుతో

పుడమిని దొర్లించు పూజ్యుడెవడు?

మాయని కాంతిచే ప్రజ్వలించెడి సూర్య

చంద్రులన్ జేసిన స్వామి ఎవడు?

కాలగతులనెల్ల క్రమముగా నడిపించి

పవలు రాత్రులనేలు ప్రభుడెవడు?

మరకత మాణిక్యమణులను సృష్టించి

మహిమన గుప్పిన మాన్యుడెవడు?

అ॥ రంగు రుచులనెల్ల రంగరించి భువిని
 వింతగాను నొసగు విభుడెవండు
 అట్టి శక్తిపరునిపట్టి సేవించిన
 ఫలముగలదు మనకు పరమునందు.

ఆ పరాత్పరుడు అంత గొప్పగా సృష్టించి కాపాడుచుండ ఆయనకు
 విధేయులమై బ్రతుకుట మేలుకరము

రూ : (అందరిబిరుదులు) పితృదేవా! అటులనే సృష్టికర్తయందు భక్తినిలిపి
 ఆయన శంకల్పమును గుర్రెరింగి ఆయన పాదపద్మములనంటి
 సద్గతికై సద్భక్తితో జీవితంబులు సాగించెదము.

(తండ్రి లోనికి నిష్క్రమించును)

యో : సోదరులారా! మన జనకుడు ఆ యెహోవా దేవునిగూర్చి చక్కని
 ఉపదేశమిచ్చియున్నారు.

షీ : ఆయన దయామయుడు. ఆ సత్ప్రభు కటాక్ష వీక్షణంబులు మనపై
 తేకున్న మనము వట్టివారమేగదా!

యూ : అయ్యది నిక్కముగా సత్యంబు. మనము ఆయన కృపలేకున్న మన
 మనుగడ సాగించుట దుర్లభము.

రూ : అందుకే మన పితృదేవుడు ఆ పరాత్పరునిగూర్చి ఆయన క్రియలు,
 ఆయన అద్భుతములను గురించి అంతగొప్పగా ఉపదేశించియున్నారు

యో : (ప్రకాశముగా) అన్నలారా! గత రాత్రి నేనొక విచిత్రమైన కల గంటిని.

రూ : తమ్ముడా! ఏమని కలగంటివి. నీ కల సామాన్యమైయుండదునుమా!

షి : లేదు సోదరా! కలలు కనుటలో వాటి భావములు విప్పటలో అగ్ర గాముడు.

లేవి : నిజమే! కొండెములు చెప్పటలోను అగ్రగాముడే.

యూదా : ఛా! ఛా! మనలో అర్చకుడు. అందులో మన తండ్రిగారికి గారాలి సుతుడు. ఆయన సామాన్యమైన కలలు కనడునుమా!

ఇశా : అబ్బో! జహుగా శ్లాఘించుచున్నారు. ఆయనగారు కనిన కల చెప్ప నీయక అడ్డుపలుకుట భాష్యముగాదు. చెప్పనీయుడి.

జెబు ఏదిసోదరా! నీ స్వప్నమందిరము.

రూ : నిజమే మనము అన్యపదేశముగా పవించుచూ ఆయన స్వప్న స్వభావమును తెలుపకుండా అడ్డుకొట్టినాము. ఏదీ చెప్పు సోదరా!

యో : సోదరులారా! ఇదిగో నేను గనిన కల చెప్పెద. నాలకింపుడి.

సీ॥ కలగంటి వింతయొకలను నిన్నటిరాత్రి

వినుడి సోదరులారా! వింతకలను

పొలములో మనమంత గలగలపనలను

కుప్పవేయగ వేగకూర్చుచుండ

నా పన, నిలబడ మీ పనలన్నియున్

సాష్టాంగపడి యెను సన్మనమున

రవిచంద్రు లిరువురు రయమున పద్మొండు

నక్షత్రములుకూడి నమసులిడియె

ఆ॥ ఇట్టి కలను నేను ఏనాడు గనలేదు
 వింత గలుగుచుండె నెంతగానో!
 దైవచిత్రమేమో దరిగాన లేకను
 దిగులుజెందుచుంటి దిగ్భ్రమమున.

రాత్రినుండి నా మనం బెంతయో తల్లడిల్లుచున్నది. భవిష్యత్తులో
 ఏమి జరుగనైయుండెనో ఆ పరమాత్మకే ఎరుక.

రూ : ఏమేమి చాల విచిత్రముగా నున్నదే ఎంత విడ్డూరమునుమా!

షిమ్యో : కాకేమీ ఆయన దైవాంశసంభూతుడాయె. ఇటువంటి కలలు
 ఎన్నోకనగలడు. మనలను మంత్రముగ్ధులను చేయగలడు.

యో : భ్రాతలారా! నే నన్యతమాడుటలేదు. యదార్థముగా అది నాకు కలి
 గిన స్వప్నము.

షి : మేమూ కంటూనేయున్నాము. రాజాధిరాజులై సింహాసన మెక్కినట్లు
 వందిమాగధులు స్తోత్రపాఠములు వల్లించినట్లు.

యూ : సోదరులారా! తండ్రిగారి వాత్సల్యము యీతసిపై నున్నందున ఈ
 విధముగా మనలను తమాషా చేయుచున్నాడు.

యో : సోదరులారా! లేదు లేదు. ఇది సాక్షాత్తు ఆ యెహోవాదేవుని సాక్షిగా
 నేను కనిన కలనుమా!

ఇశా : ఏమో నాకు నమ్మకము చాలకున్నది.

జెబు : మనలనేదో గారడీలో నడపనున్నట్లున్నాడు.

యో : భ్రాతలారా! నేను మిమ్ములను వంచించుటగాదు. నిక్కముగా గత రాత్రి నాకు కలిగిన స్వప్నమేగాని అన్యముకాదు.

రూ : అయినను ఈ సంగతి మన పితృదేవునికి విన్నవితము. ఆరుగో నాన్నగారిచటికే వచ్చుచున్నాను. (తెరవైపు వీక్షించి).

యో : వత్సలారా! ఏమి మీ శంక. అందరూ ఏదో దీర్ఘాలోచనలో మునిగి నట్లున్నారు.

యూ : ఔను! పితాజి! మా తమ్ముడు యోసేపు తానేదో కలకనియున్నాడట. అది వినగానే అందరూ సంభ్రమాశ్చర్యములలో మునిగి యున్నారు.

యో : అటులనా? ఏమని కలకనెను?

అ॥ వాడు తెలివిగలిగి వర్ధిల్లుచుండెను
ఉదయకాంతివోలె నున్నతముగ
దైవమెంతిగానో దాక్షిణ్యమునుజూపి
సాక్షుచుండె నతని చల్లగాను

వీదీ! అతని స్వప్నభావము.

రూ : తండ్రీ! ఆలకించుము..

గీ॥ సూర్యచంద్రబింబంబులు సూటిగాను
పదునొకండు తారలతోడ ప్రణతులిడగ
అబ్బురంబున తానెంతో ఉబ్బిపోయి
కోయుచుండెను మీక్కిరి కోతలెన్నో.

యా : ఏమేమి! సూర్యచంద్రులు తనకు సాష్టాంగదండప్రణామములిడెనా, ఎంత ఆశ్చర్యము.

లేవి : పితృదేవా! యిది లోతైన అర్థము గలగిన స్వప్నము.

రూ : కాకేమి! సూర్యచంద్రులనగా యీతని దృష్టిలో మన తల్లిదండ్రులుగా కాన్పించుచున్నది.

యా : ఇంకేమి? ముందుముందు మనము ఆయనకు మ్రొక్కి సేవలు చేయవలెనన్నమాట.

లేవి : ఆహా! యీ స్వప్నభావము చాలా విచిత్రముగా నున్నదే

ఇశా : కాకేమి? ఇప్పటినుండే మనల నేలుబడి చేయుటకు పన్నాగములు పన్నుచున్నాడేమో!

యా : ఏమి నా తనయా! సూర్యచంద్రులనిన తల్లిదండ్రులమైన మే మిరువురమేగదా!

యో : పితాజీ! అన్యము నాకు తెలియదు. ఇది నేను కనిన కలమాత్రమని చెప్పుచున్నాను.

యా : యోసేఫ్తా! నీవనిన నాకెంతో ప్రేమ. అది యింతయని చెప్పలేను. ఇప్పటికి నిన్ను క్షమించుచున్నాను. ఇటువంటి కలలు నీ మనసులోనే ఉంచుకొనవలెనుగాని అన్యులకు చెప్పి అప్రోహకలిగించకు. (అందరు పకపక నవ్వెదరు. తండ్రి నిష్క్రమించును.)

యో : [[ప్రక్కకువచ్చి-తనలోతాను] ఆహా! ఏమి యీ నా దురదృష్టము. కనిన కల ఎరుకపరచినందుకు వీరికింత కడుపుమంట. ఇదంతా ఆ యెహోవాదేవుని సంకల్పము. ఆయన చిత్తమేమైయున్నదో తెలియదు. తన బిడ్డలను రక్షించుటకు ఆయనెన్నో మార్గములు వెదకి మనల రక్షింపజూచును. తుదకు నా తండ్రినైతము నా స్వస్థమునకు కోపించి నన్నే మందలించియున్నారు దైవ మేరీతి చేయ నెంచెనో ముందు దినములగూర్చి చింతింపనేల! ఆ దేవదేవుడే కంటికి రెప్పవలె తన బిడ్డలను కాపాడక విడువడు.

రూ : సోదరా! మన యీ తర్క-వితర్కములవలన నీ మనసు గాయపడి నట్లున్నది. సర్వము మన మేలుకొరకే. ధైర్యమువహించియెహోవాదేవుని వేడుకొందము. మనోనిబ్బరము గలిగి ధైర్యముగానుండుము

యో : మంచిది. మా అగ్రజుని ఊరడింపులు నా కూరట గలిగించినవి దైవమును ధ్యానించి ముందుకరుగుట వివేకుని లక్షణము కానున్న దానికి వగచుట మంచిదికాదు.

(అందరూ నిష్క్రమించగా యాకోబు ప్రవేశించును.)

యో : (ప్రార్థించును-మోకాళ్ళుని) సృష్టిని సృష్టించి సకల జీవరాసులను సంతరించు సృష్టికర్తా నీకు స్తుతులు, స్తోత్రములు. మానవాళిని ప్రేమించి కంటికిరెప్పవలె కాపాడుచున్నావు. మా పితరుడగు అబ్రాహామును ఆశీర్వాదించి సకలైశ్వర్యములు సమకూర్చి నిధినిక్షేపములు గుప్తముచేసి పాలుతేనెలు ప్రపహించు కనాను దేశమునకు చేర్చి యుంటిని. ఇసుకరేణువులకన్న మిన్నగా విస్తరింపజేసెదనన్న నీ వాగ్దానమును నిలిపి పెంపుజేయుచున్నావు, మీరు నా కొసంగిన ఈవు

అకై కృతజ్ఞుడను. బిడ్డలు మందలు మేపుకొనుటకు దూరదేశమునకు వెళ్ళియున్నారు. మమ్ములనందరిని ఆయురారోగ్యము లొసగి కాపాడ మని షిక్కిలిగా వేడుచున్నాను. (కండ్లు తెరచి) యోసేపూ! నా ముద్దులపట్టి ఎక్కడున్నావు?

యో : ఏమి నాతండ్రి! (ఆని ప్రవేశించి) మీ అనుంగుబిడ్డ తమ ఆజ్ఞను నిర్వర్తించుటకై వేచియున్నాడు. కాన సెలవిండు

యా : వత్సా! నీ పితృభక్తికి నేనెంతయో సంతసించుచున్నాను. ఒక ముఖ్య విషయము. నీ అన్నలు మందను మేవుటకై అరణ్యముల కరిగియున్నారు. వారు యిల్లు వదలి చాలాకాలమైనది. వారి యోగ క్షేమములు తెలియకున్నవి గాన

అ॥ అడవికరిగినట్టి అన్నల జాడకై
శ్రీఘ్రగతిని జనియు సేమమరసి
తిరిగిరమ్ము వత్స! తెలివిగా వర్తించి
కాననంబులందు కలిసికొనియు.

యో : నా తండ్రి! మీ ఆజ్ఞను శిరసావహించి నా అన్నల జాడ తెలిసికొని ఆతి రయమున విచ్చేసి వారి క్షేమసమాచారములు మీ కెరింగించెద.

ఉ॥ కానలజొచ్చి అన్నలట
గండములెన్నియొ దాటిపోవుచున్
మేను సుఖంబెలుంగకను
మేధిని కాలమువెళ్ళబుచ్చగన్
నేనిట సౌఖ్యమొందుచును
నెమ్మినియుండుట భావ్యమా పితా!
నేనిపు డేగదన్ తగిన
నెమ్మడిగూర్చగ వారిజాడకై

యా : కుమారా! వారే ప్రాంతమునకు పశువులను తరలించియున్నారో నీ వెరుంగుదువా?

యో : లేదు పితాజీ! నేనా విషయమానంతయు నెరుంగనైతిని.

యా : అయిన నీవు వారిజాడ నెట్లు కనుగొందువు?

యో : తినువద్ద వారి వలస కార్యక్రమమును సంగ్రహించి తద్వారా వారి జాడకై ఆన్వేషింప నుద్యుక్తుడనైతిని.

యా : మంచిది తనయా! నీ సమయోచిత సమాధానమునకు ముగ్ధుడనైతిని. ఇప్పుడు నాకు నమ్మకము కుదిరినది. తప్పక వారి జాడ కనుగొని, తిరిగిరాగలవు.

యో : ఔను నాతండ్రి! ముందువెనుకలు ఆలోచింపకుండా ఏ కార్యమును సఫలీకృతము చేయలేము. విషయగ్రహణము కలిగినపుడే ఆ పనుల సాధ్యాసాధ్యములు తేల్చుగలము.

యా : మంచిది. అయిన వినుము. పారు షెకేములో మందలు మేపుటకు వెళ్ళి చాలా కాలమైనది. వారి యోగక్షేమములు తెలియకున్నవి. ఆవశ్యమచటకేగి పారి యోగక్షేమములు తెలిసికొని ఆ సమాచారము నా కందించుము.

యో : అటులనే యొనర్చెద తండ్రి! ఇప్పుడే షెకేమునకు బైలుదేరి కార్యోన్ముఖుడనయ్యెద.

(అని బయలుదేరును).

(తండ్రి వేరొకద్వారమున తానొక ద్వారమున లోనికి ప్రవేశించ వలెను. యోసేపు వెంటనే స్త్రీజిమీదకు వచ్చి అరణ్యములో వారి జాడకై వెదికినట్లు నటించి)

యో : (అటు యిటు తేరిపారజూచి) అరే! నా సోదరుల జాడ యిక్కడె కక్కడో తెలియకున్నది. వారు యిచటనుండి మరెక్కడికోపోయి ఉండవచ్చును. ఎక్కడికి వెళ్ళుదురబ్బా! (అని ఆలోచించి) ఆ.... ఆ.... బోధపడినది! ఇక్కడ గొర్రెలకు మేత నిండుకొన్నది. అందు వలన వేరొకచోటికి తరలియుండవచ్చును. ఔను! దోతానులో మంచి మేతయున్నదని విన్నాను. బహుశా వారక్కడకు వెళ్ళిఉండవచ్చును అయినను అక్కడికి వెళ్ళెదను. (అని అటు యిటు తిరిగిచూడగా అన్నలు వేరొకప్రక్క కనిపించగా వారి వైపుకు తిరుగును.)

రూ : (అతని తనకి గమనించి) అహ! ఎవరబ్బా జనసంచారములేని యీ కీకారణ్యములో ఎవరో ఎందుకో వచ్చుచున్నారు. ఆ కాన్పించునది వ్యక్తియేనా? ఔనను అతడు మానవమాత్రుడే. నిజముగా నాతండు మనవైపునకే ఏతెంచుచున్నాడు.

ఉ॥ చక్కని కుర్రవాడు మన

చాయలకే చనుదెంచుచుండె వా

దెక్కడివాడొగాని! మన

మెన్నగజాలని అందగాడహో

అక్కజ మాతడియెడకు

నబ్బరమొందగ వచ్చుచుండె నే

దిక్కులు చూడకుండగను

తెన్నగవచ్చుట వింతయే సుమీ!

నీ : సోదరా! ఆతడెవ్వరోకాదు. మన తండ్రిగారి ముద్దులపట్టి. నే జెప్పెద విను.

అ॥ నిలువుటంగిజూడ నిజముగా యోసేపు
తండ్రి పంపియుండ తరలెనతడు
మంచిచెడ్డలరసి మరలివెళ్ళగ తాను
వచ్చుచుండె నతడు ఖచ్చితముగ

లేవి : ఔనెను! ఆ పోలికలనుబట్టి చూడగా నిక్కముగా నాథండు మన తండ్రి గారాలనుతుండె!

యూ : ఓహో! యిప్పుడు ద్యోతకమైనది. మీరు చెప్పినది అక్షరాల నిజము

ఇశా : తప్పక ఆతడేగాని, ఎందునిమిత్త మాతడు మనకడకువనుదెంచుటః

జెము : తినియున్నది వంటబట్టక పికారుకై వెడలియుండవచ్చును. మన కక్ష తీర్చుకొనుటకు యిదే మనకు మిక్కిలి అనుకూల సమయము.

షి : భేష్! నాకును ఆదే భావము కలుగుచున్నది. ఇది మంచి అవకాశము.

లేవి : ఈ సమయము మనము జారవిడువరాదు. కీలెరెంగి వాతపెట్టవలెను

రూ : అయిన అతినిని ఏమి చేయుదమని మీ ఉద్దేశ్యముః

యూ : ఈతనిని చంపి అతని అంగీని రక్తముతో తడిపి దువ్వుమృగములు తమ్ముని వధించెనని తండ్రికి చెప్పుదము. తండ్రి తప్పక నమ్మగలడు.

షీ : సెహవాణ్! నిజమే తప్పక మన తండ్రి నమ్మగలడు. ఈ పథకము నకు మించిన పథకము నుకొకటి లేదు.

రూ : సోదరులారా! ఆతనిపై ద్వేషము ఎవరికి లేకపోలేదు. గాని నర హత్య దేవుని దృష్టిలో మహాపాపము.

ఇశా : ఈ నీతులకేమిగాని “అంశ్యం అమృతం విషం” అన్నారు పెద్దలు అవశ్య మా విధముగా ఆతనిని వధించి మన పగ చల్లార్చుకొనుట మంచిది.

రూ : అయినా తమ్ములారా! ఈతడు మనకేమి అపకారము చేసెనని మీ బాధ

యూ : చేయకపోవడమేమిటి? వీడు మనతో తిరుగుతూ మనమీద ఎన్నో చాడీలు చెప్పి మనలను క్షింపజేసినాడు.

లేవి : ఆతడు మనతో తినుచు త్రాగుచూ తీరని అపచారములే చేసి యున్నాడు కాదందురా?

షీమి : ఈతడనిన నా కనలేగిట్టదు గారాముగా పెరుగుచు తిండివేరే, వేష ధారణవేరే. చిత్రవిచిత్రమైన నిలుపుటంగీలుధరించి మనలను వెక్కిరించని దినములేదు.

జెబు : మనము ఎందనక, వాననక కష్టించి చెమటోడ్చి మందలను మేపి ఆస్థులను పెంపుజేయగా ఈతడు రాచబిడ్డవోలే తిని మత్తిలి మన పైన కోపబాణములు ఎక్కు-పెట్టించియున్నాడు.

యూ : (రూబేనువైపు తిరిగి) నీ కాతనిపై ఎంతకక్షయన్నను నీవు సహనము వహించుట నాకు బోధపడకున్నది. మాలో జ్యేష్ఠుడవు, ధర్మాధర్పంబుల నెరింగినవాడవు. నీమాటలేనిదే ఒక్క ఆడుగు ముందుకు వేయము.

లేవి : నీ యూహలకేమిగాని సమయము మించిపోవుచున్నది, కానిమ్ము.

షిమి : మంచిచెడులను యోచింపక ఆపదలు నెత్తిపై కెక్కించుకొనుట కొరగానివని. ఇప్పుడు మించినదిలేదు. బాగా ఆలోచించండి.

లేవి : అగ్రజా! మా యీ సమస్యను తేల్చగల దిట్టవునీవే. అవశ్యము సెలవిమ్ము.

రూ : బానుగాని సోదరా! మీ తలంపులు నాకు తలవంపులు కలిగించుచున్నవి. మనలో మనకు ఎన్నో కక్షలుండవచ్చును. పగతీర్చుకొనుట మనవంతుకాదు. పగతీర్చుకొనుట ఆయనవంతు. ఎట్లనగా

సీ॥ నరహత్యకూడదు నరునకు పుడమిలో

దైవమిచ్చినఆజ్ఞ తమ్ములార!

ఉత్తరించగలము చిత్రమెచ్చినరీతి

మానవశిరసులన్ మహిని మనము

తిరిగిపోయగలమః స్థిరముగా ఊపిరి

మరణించియున్నట్టి మానవునకు

దైవసృష్టి నటుల తరుగుట తగదోయి

బుద్బుధప్రాయంపు పుడమి ప్రజను

అ॥ తీయగలముగాని ధీరతన్ తలలను
 పాపఫలితమెట్లు బాపగలముః
 బుద్ధిగలిగి మనము పుడమిని మెలుగుట
 దైవచిత్రమోయి ధరణియందు.

కాన దైవజిత్రానుసారముగా మెలుగుట తగినపని. అంతియేగాని
 హత్యలు మెచ్చదగినవికావు.

షి : అయిన మీ సలహా? మీ సలహానుబట్టియే సాగిపోయెదము.

లేవి : ఔను సోదరా! మేలెంచి కీడెంచమన్నారు పెద్దలు. ముందు పరిణా
 మించబోవు పరిణామముల నూహించి తగు రీతి సలహానొసంగ
 విజ్ఞప్తి.

యూ : పెద్దవాడవు. మా మనసుల నలరించినవాడవు. ఎట్టి కార్యమునం
 దైననూ ఘటనామటన సమర్థుడవు. నీ సలహాకు తిరుగులేదు అవ
 శ్యము సెలవిమ్ము.

రూ : సోదరులారా! నా మనసునకేమియు పాలుపోవుటలేదు. మీరే యోచిం
 చండి.

ఇశా : సోదరా! ముందే మామాట కాదంటివి. దీనికి తరుణోపాయమెద్దియో
 బాగుగయోచించి చెప్పుట మీ ధర్మము.

జెయి : ప్రాణాపాయములేని తరుణోపాయమెద్దియో యోచించి వాక్రుచ్చుము

రూ : అయిన తెలిపెద వినుడి.

అం : అంతకన్న మాకు కావలసినదేమున్నది. అవశ్యము సెలవిండు. మీ ఆజ్ఞానువ ర్తలమై మెలంగెదము.

రూ : అట్లయిన అతనిని చంపకుండా అతని అంగీని తీసి ఆ పాడుపడిన గుంటలోపడ త్రోయండి.

లేవి : అతడు నీటమునిగి చనిపోయిన హత్యచేసినట్లేగదా!

రూ : మీకా సందేహమువలదు. ఆ కనుపించుగుంటలో నీరులేదు. లోతు కలిగి ఎండియున్నది.

షీ : అట్లయిన మంచిది. అయితే అంగీని తొలగించవలసిన కారణము?

రూ : అంగీని రక్తసిక్తముచేసి మన తండ్రికి పంపనెంచితిరిగదా!

లేవి : అట్లయిన మంచిది. గొర్రెను చంపి రక్తము అంగీకి పులిమి తండ్రికి పంపుదము.

షీ : మంచిఆలోచన అట్లు జరిపిన మన జనకుడు యీ హత్యను సంశయించుట కాస్కారములేదు. అప్పుడు మనమీద అనుమానమే ఉండదు.

అం : మంచిది. ఈ కార్యమును అతాగుననే చేయుదుము. (రూబేను లోనికి వెళ్ళును.)

యో : (ఇంతలో యోసేపు సమీపించి అమితానందముతో) అన్నలారా! మీకు నమస్కారములు, మన తండ్రిగారినుండి శుభాశీస్సులు. మీరు

మన నెలవునువీడి చాలాకాలమైనది. పితామహులు మీ యోగక్షేమములు తెలియనందున బహుగా విచారపడి మీ యోగక్షేమముల నరసిరమ్మని పంపించియున్నారు. అందరూ క్షేమమేనా?

షిమి : ఓహో! అలాగా! ఇక్కడ జరుగు తోటుపాట్లునుగూర్చి మామీద పితూరీలు చెప్పవుగదా!

యో : సోదరా! ఎందుకు మీరు నన్నావిధంగా అపార్థముచేసికొనియున్నారు

లేవి : ఓహో! నీసంగతి మే మెరుగమా! అయినదానికి కానిదానికి తండ్రి గారికి మామీద నూరిపోసి నీవు మమ్ములను హింసింపలేదా?

యో : లేదు లేదు. సత్యమును మాత్రము వచించియుంటిని.

ఇళా : ఆ సంగతి ఎవ్వరెరుంగనిది. ఆయన మెప్పుకోసం ఏవో కల్పించి మామీద పులిమెదవు.

జెబు : మేము నీ సంగతులన్నియు కాచివడపోసియున్నాము, ఇక చాలు నీ నయగార పలుకులు.

యో : సోదరులారా! నేనింతగా ప్రయాసపడి మీకడ కేతెంచగా నన్నిట్లు తూలనాడుట పాడిగాదు.

షి : అనవసర ప్రసంగములావుము. నీయెడల పితాజీకున్న ప్రత్యేకాభిమానము మేమెరుంగనిదికాదు నీ నీటు, నీగోటు మాకంటే ఎన్ని రెట్లు గొప్పదో గ్రహించియేయున్నాము.

యో : మీరనుకున్నంత తైలికగా మన పితాజీ మిమ్ములను కించపరచి చూడలేదే. సమభావముతో వీక్షించినారుగాని భేదభావము చూపలేదే!

లేవి : చూపకేమి! నీవు ఆయన మూవునవుంటే మేము దావునకైనను చేరు
టకర్తల లేకపోయె.

ఇశా : మన తండ్రికి నీమూలముననే మా అందరి మీద పెడబుద్ధి ఏర్పడి
నది.

యో : సోదరులారా! మీరు కన్నతండ్రిపైననే నీలాపనిందలు వేయుచు
న్నారు. అయ్యది మీకు తగనిపని.

షిమి : (కోపమున) నోరూర్మి. అతిగా వాగకు. లేవీ! ఈతని అంగీని
విప్పివేయండి.

యో : అదంతా నీ కనకసరము. (ఒడుపుగా అంగీని విప్పి చేతులు వెను
కకు కట్టి గుంటలో పడద్రోయుదుడు.)

యో : (విలపించుచూ) హే పరాత్పరా! దయానిధీ నా సోదరులు యింత
నీచమునకు పాల్పడుదురని నేను కలనైనా తలంచి ఎరుగను.
యెహోవాదేవా! నీవే నాకు దిక్కు. శిష్టరక్షకుడవు.

సీ॥ దేశమేవిడిచియు దీనులై తిరిగెడి

అన్నల సుఖమును నరయరాగ

నిందలుమోపెయు నీచముగా బల్కి

గ్రుక్కెడు నీరీయ నక్కినాతు

సత్త్వపథమునందు సాగెడి బుధులకు

తప్పుచు చిక్కులు ధరణియందు

అన్నలు కక్షతో నన్నిట త్రోసిరి

దయను బరుపలేదు తమ్ముడనియు

గీ॥ ఎవరు రక్షింపగలింక యిమ్మహిని
 దైవమేదిక్కునాకు నీ తరుణమందు
 వేడుకొందును దైవమున్ వినయమతిని
 నన్ను రక్షించికాపాడ నన్నుతుండు.

పాట

ఏదీ గతినాకు-దైవమా-ఏదీ గతినాకు

1] అన్నం క్షేమము-నరయగరాగ నన్నిట చెరలో
 నిలిపిరిదేవ ॥ఏదీ॥

2] పరమదయానిధీ-బ్రోవుమునన్ను-కరుణరహితపు-
 కారణమునకు ॥ఏదీ॥

3] మోసమెరుంగని-దాసుని నన్నిం
 ఒంటిగ విడిచియుండిరి దేవ ॥ఏదీ॥

సకలజన సంరక్షా! యెహోవాదేవా! నీవే నాకు దిక్కు. నాకు యీ
 దుర్గతివాపి నన్ను నా తండ్రికడకు జేర్చుము, ముందుచూపులేక నా
 సోదరులు క్రొవ్యమువహించి నన్నిపు డభోగతివాల్జేసిరి. నీ దక్షిణ
 హస్తము నాపై చాపి నన్ను రక్షింపుము.

(అని తూలుచు ప్రక్కన పడియుండును.)

షీ : లేవీ! ఇశ్శాభారు, జెబులూను లెండి. భోజనమునకు వేళైనది.
 అదిగో ఆ కనబడు చంమువద్ద మూటలువిప్పి భుజింతము రండు.

లే : మంచిది సోదరా! అటులనే చేయుదము.

(అని అందరు భుజించుట కుపక్రమించెదరు.)

షిమి : (భోజనము ఖేయచూ దూర ప్రదేశమువై పు చూచి) అడిగో! ఆ సుదూరమున కాన్పించు వ్యక్తులు ఎవరై యుండవచ్చును?

జెబు : వారు ఏదేశమునకు చెందినవారో! బహుశా వర్తకులై యుండవచ్చును.

ఇశా : సోదరా! నీ యూహ ప్రకారము వారు వర్తకులై యుండవచ్చును. అవిగో ఒంటెలు. అవి వ్యాపారమునకు చిహ్నములు. (అంతా ఊహగా చెప్పడం)

షిమి : వారితో పనివున్నది. వారు దగ్గరకు రానేవచ్చారు. త్వరగా భోజనము ముగించి లేవండి.

అంద : అలాగేనని (లేచి ఎదురేగెదరు)

యూ : ఓయీ వర్తకులారా! మీ రెవరు? ఎక్కడనుండి వచ్చుచున్నారు?

1 ఇ : మేమ్ ఇస్మాయేలీయులం. గిలాద్ సేఆతాహుం. మాది యా పారం. మాకి యాపారం చేస్తాం.

షిమి : అయితే ఎక్కడికి వెళ్ళుచున్నారు?

2 ఇ : ఐగుప్తు దేశాన్ని సర్కు రవాణా చేస్తాం.

ఇశా : ఏమేమి అమ్ముతారు?

1 ఇ : మాకి సుగంధద్రవ్యమ్, మస్తకి వగైరా యాపారం చేస్తామ్.

జెబు : ఇప్పుడేమి రవాణా చేయుచున్నారు?

2 ఇ : గుగ్గిలం, మస్తకి, బోళం విరివిగా అమ్ముతాం.

లేవి : అయితే ఏమాత్రం లాభముంటుంది. ఎంతకాలము అక్కడ గడుపుతారు?

1 ఇ : సమయాసమయం. అది ఎవడ చెబ్తారుసాబ్. జల్ది జల్ది అమ్ముడు పోతే తొందరగా వెళ్తాం.

2 ఇ : ఐసా కుదర్కపోతే రెండు మూడు మాసాల్ పట్టవచ్చు. ఏదో పొట్టకూటికోసం పిల్లజెల్ల యిల్లవాళ్ళి వదలి వెళ్తాం. మీకి ఏమికావాలి, గుగ్గిలమ్, మస్తకి బెల్ బోళము కావాలిభాయ్. మాది మంచిసర్కు. సర్కుచూచి కొనండిభాయ్.

సి.మి : ఇస్కాయేలీయారా! మీకు మేమొక మంచి బేరము ఏర్పాటుచేసి యున్నాము.

లేవి : అంగాలేని మాకు మీ సరుకుతో పనిలేదు.

1 ఇ : అబ్బా! బోలో భాయి ఏ క్యాహై?

షి.మి : ఏమీలేదు. ఇక్కడొక మంచి కుత్రవాడున్నాడు. అతడు మీకు అన్ని విధాల పనికివస్తాడు. ఎవరో గుంటలో పడ్డదోసి వెళ్ళియున్నారు.

లేవి : మేమే ఉంచుకొనేడివారముగాని మందలను మేపుకొనుటకు కనాను దేశమునుండి వచ్చినాము.

2 ఇ : మీకి మంచి సాయంగదా! ఉంచుకోండి.

జెబు : అయితే అలా చేయటానికి మావద్ద తినుబండారములు నిండుకొన్నవి
మేము యింకొంతకాలమునకుగాని వెళ్ళుటకు వీలులేదు.

1 ఇ : అచ్చా! అది తంటా బేరంకాదుగదా భాయ్!

షిమి : ఛా! ఛా! అటువంటిదేమీకాదు. నిరభ్యంతరముగా ఖరీదు చేయ
వచ్చును.

2 ఇ : చెప్పుభాయి! ఎంతలోఉంది బేరం. ఐసా పైసాగాబోల్.

2 ఇ : మాకి పట్టిమాటల్ పస్కిరావ్, హాత్ మే పైసాదాల్నా, బచ్చాకో
లేజానా బోల్ భాయ్! కెత్తాదామ్.

లేవి : (వారిలోవారు గుజగుజలాడుకొని) నలుబది తులాల వెండి కీచ్చుటకు
సంసిద్ధం.

1 ఇ : నై భాయ్! అంతచెప్తే ఎలాకొంటాం. కరకట్ బేరం బోల్.

షిమి : మీకెంతకు కావలయునో చెప్పండి.

1 ఇ : క్యాభాయ్ తుమ్ పూచో [అని రెండవవాని నడగగా]

2 ఇ : నై నై తుమ్ పూచో. తుమ్ బడా అద్మీ షే, పరవానై పూచో.

1 ఇ : అచ్చా! బీన్ తుమ్ దేతుమ్

జె : బీన్ అందే.

2 ఇ : బీన్ అంటే యిర్రై తులముల్ భాయ్

ఇశా : అంతేనా! చాకులాంటి కుర్రవాడు. మీకు బోలెడంత లాభముయిచ్చి పోతాడు.

1 ఇ : మాకు అంతిక్కిమించి ధరపక్కదుశాయ్. (అని లేస్తాడు)

షిమి : సరే మిమ్ములను బలవంతపెట్టము. అంతవరకు యివ్వండి.

2 ఇ : అచ్చా అట్లా అన్నారు. మాకి యిక నలిలేదు.

1 ఇ : (20 తులములు ఎంచి) ఇదోభాయ్ పైసా.

షిమి : పైకము తీసికొని యోసేపుని అప్పగించును.

1, 2 ఇ : ఆవ్ బచ్చా! చాలా ధైము అయ్యింది. ఆ....ఆ....చల్లమ్. ఆ.
(అని లోనికి వెళ్తారు).

రూ : (వేరొక ద్వారమున ప్రవేశించును) సోదరులారా! మన తమ్ముడు యోసేపు ఎక్కడ?

అం : మానము ఘోషిస్తారు.

రూ : అయ్యో శాపగ్రస్తులారా! రక్తము పంచుకొనిపుట్టిన తమ్ముని ఎంత అన్యాయము చేసినారు. మన తండ్రికి నేను ఏమని చెప్పను? (గద్గద స్వరంతో) అయ్యో తమ్ముడా! యోసేపు ఎక్కడున్నావురా?

ఉ॥ ఏమని చెప్పెదన్ పితకు
 నివ్విధిగూర్చియు దేవదేవుడా!
 ఏమరియుండగన్ జరిగె
 నిత్రునెంతయొ హెరమీయెడన్
 పామరజాతివోలె బహు
 పాపము జేసిన నీచులార! ఈ
 సీమకు నొంటిగా చనిన
 చెన్నుని నెచ్చట చంపినారరా

(అని యేడ్చును)

తెర జారును.

-: ద్వి తీ యాంకము :-

(ఇశ్మాయీలీయులు యోసేపుని తీసికొని రాజసంరక్షకుడగు పౌతిఫరో
యొద్దకు తీసికొనివత్తురు. ఆయన ఆసీనులై యుండగా)

ఇశ్మాయీలీయులు ఇరువురు : సలామ్ లేకో మహరాజ్ (అనినమస్కరిస్తారు)

పౌ ఫ. : నమస్కారము. మంచిది. ఇశ్మాయీలీయులారా ఎలా యున్నది
మీ వ్యాపారము?

1 ఇ : మహరాజ్ ఆప్కి మెహర్బానిసే, మాది యాపారం అచ్చాహై.

2 ఇ. : తమ్మి దర్ఖనం శేయటాన్ని వచ్చాంసాబ్

పౌతి : మంచిది. ఎవరీకుర్రవాడు. మంచి స్ఫురద్రూపిగా యున్నాడు

1 ఇ : అజే మహరాజ్! మాదిమాటమీకి సెప్టాన్ని వచ్చాం.

2 ఇ : ఏ బచ్చా బహత్ అచ్చాహై! అందరైనవాడు. తెల్విగలవాడు.

పౌతి : బానేసు. ఈతినివాటమే తెలియజేయుచున్నది. మంచి విజ్ఞాన సంప
న్నులిగా కాన్పించుచున్నాడు. ఎవరివాడో? ఎక్కడివాడో?

1 ఇ : ఆవేకి పిల్లాజల్లానై ఆది మాకు తెల్సుసాబ్. అచ్చాగా ఉంటదని
తెచ్చాము సాబ్.

పోతి : ఔసేను. బిడ్డలులేనికొరత మీ రెరిగినదేగదా!

2 ఇ : ఔన్ మహరాజ్. ఆప్కి బాత్ మాకితెల్పు. ఏ బచ్చా అచ్చాహై.

1 ఇ : ఆప్కా ఘర్మే బహుత్ కామ్ కర్నేవాలాహై.

2 ఇ : బడా నమ్మకంసాబ్, అబద్ధంతేదు. పోకిరియానం లేదు. అచ్చా బచ్చాహై.

1 ఇ : మాకి అన్నీ తెల్పుసాబ్. ఏ బచ్చాకో ఘర్మే దాలేతో సబ్కోసబ్ కామ్కరేగా.

పోతి : ఔను నేనూ అదే యోచించుచున్నాను. మీకు ఏమి కావాలి?

2 ఇ : మీకి అంతా తెల్పుసాబ్. మీదిదయ మాది ప్రాప్తం.

పోతి : ఔనయ్యా! అదే చెప్పండి. నేను చెప్పుట మంచిదికాదునుమా!

1 ఇ : మీది మాటగా ఎంతోకొంత దయచేయిసాబ్. ఆప్కి అంతా తెల్పు.

పోతి : ఇదిగో! ఈ నూరుతులాంవెండి టీసికొని ఈ కుర్రవానిని మాఇంటి వానిని చేయండి.

1 ఇ : ఎ బచ్చాకా పాదమ్ అచ్చాసాబ్.

2 ఇ : ఆప్కాఘర్మే పాదంమోపితే మీకి బాగా కల్పివస్తదిసాబ్.

పోతి : అదంతా మా ఆదృష్టము, కానివ్వండి.

1 ఇ : ఏ సైసాబ్! ఏ బేకారి అడ్మినై. చాలామంది అడ్గారుసాబ్. మాకి కావాలి మాకి కావాలని

2 ఇ : మాకి నచ్చలేదుసాబ్. ఏ బచ్చాకో పల్లెటూరి గంవ్వార్కి దేనేకి మనసు ఒప్పులేదుసాబ్,

పోతి : ఇదిగో పైకము. (అని నూరు తులములిచ్చును.)

(యువకుని పోతివరోకు అప్పగింతురు)

1 ఇ : అచ్చా సాబ్! మాకి పైసా బస్ హోతా. ఆవ్కి మంచి కలగాలి.

2 ఇ : ఆ, ఆ, సచ్చీ బోల్తామం పరవానై బచ్చా చలో. ఏ మహరాజ్ కా ఘర్కో (నిష్క్రమించును.)

(పోతివరో-యోసేపు స్టేజిమీద నిలిచి)

పోతి : ఓయీ యువకా! నీవు ఎవ్వరివాడవు? ఎక్కడివాడవు?

యో : చిత్రము నేను కనాను దేశీయుడను. నాతల్లిలేదు తండ్రి వృద్ధుడు. దారితప్పి దోతాను చేరితిని

పోతి : మరి ఈ ఇశ్మాలేయు లెచట తటస్థపడిరి.

యో : దోతానులో దుర్మార్గులచే అమ్మబడితిని. నా దురదృష్టమునకు ఏమని పలుకను. విధిక్రమము ఆ దేవదేవుడే అన్నివిధముల కాపాడగలడను దృఢనిశ్చయముతో మానసికబాధను దిగ్గమింగితిని.

పో ఫ : మరినీకు మా కడ నుండుటకేమైనా అభ్యంతరమా?

యో : మహాప్రభూ! నేనెక్కడ ఉండవలయునో దైవము నన్నడికే వంపి యున్నాడని బహుగా మురియుచున్నాను.

పోఫ : అంతేగాని నీ దురదృష్టమునకు దురపిల్లుటలేదుగదా!

యో : లేదుప్రభూ! మీ దావున చేర్చినందుకు ఆ యెహోవా దేవునికి కృతజ్ఞతా స్తుతులు చెల్లించుచున్నాను.

పోఫ : ఎందువలన మామీద నీకంత నమ్మకము కుదిరినది?

యో : మీరు రాజసంరక్షక శాఖాధిపతులు, ఇంతకంటే మహర్థశ నాకే మున్నది, అందుకే సంతృప్తుడనై ఆ దేవదేవునికి మీకు నా నమస్సులర్పించుచున్నాను..

పోఫ : అయితే గతాన్ని విస్మరించి సంతృప్తిచెందియున్నావన్నమాట.

యో : మహాప్రభూ! ఈ జీవితములు బుద్బుధప్రాయములు. ఈనాడు యింటి, రేపు మంటిలో. ఈ ఆల్పమైన జీవితమునకై మన మెంత గనో విర్రవీగుట కద్దు. పొనండి నా మనవి.

ఉ॥ అద్భుతమైన సృష్టి పర

మాత్ముడు లీలగ సృష్టిజేసి ఈ

అద్భుత సృష్టికై విభుడు

హర్షముజెందెను మిక్కుటంబుగన్

బుద్బుధప్రాయులైన ప్రజ

మోదముజెందుట మిథ్యయేనుమీ

బుద్బుధమైన జీవితము

ముప్పునుగూర్చును విర్రవీగినన్.

అందువలన అణుకువగలిగి పెద్దల దీవెనలు పొందిన పరమాత్మయే కాపాడగలడు. అందులకే మీవంటి యోగ్యుల ఆండజేర్డు.

పోఫ : ఐహా చక్కగా వచించితివి. నా మనసమందానందంబు నొందు చున్నది. వయసున పిన్నవైనను సూక్తులు గొప్పగా వచించితివి.

యో : మహాప్రభా! మానవునకు తృప్తియేలేకున్న సుఖమేదక్కదు. ఉన్న దానితో సంతృప్తిజెందు వానికంతయు సుఖమయమే.

పోఫ : అద్భుతము. మహద్భుతము. ఎంత చక్కగా వచించితివి. ఇంతటి పరిజ్ఞానము గలిగిన యోగ్యుడు మాకు దక్కుట నిజముగా మా ఆదృష్టము.

గీ॥ తల్లిదండ్రుల బాసియు దారిలేక
దిగులుజెందుటమానిన దీధితుండ
మెచ్చినాడను నిన్ను నే హెచ్చుగాను
భయములేకను మా యింట మసలుమోయి.

యో : దయానిధీ! మీ భోదార్యమునకు వినముడనై మ్రొక్కులిడెదను.

ఆ॥ మాతృమూర్తివోలె మక్కువచూపించి
ఆదరించియుంటి రమితముగను
కప్పవారికన్న మిన్నగా కొలిచెద
వీడుగడగమిమ్ము యిమ్మహిని.

పౌఫ : యువకుడా! సౌందర్యరాశి!

గీ॥ హృదయముప్పొంగె నినుజూడ హెచ్చుగాను
సూక్తులెన్నియొ బలుకంగ యుక్తిగాను
మనసు నిబ్బరముగలిగె వినయశీల
సర్వమప్పగించెద యింట సాగిరమ్ము.

నవ్యభావాల యువకిశోరమా! నాయెంట నీకే లోటు కలుగనీయను.
స్వామిభక్తిగలిగి సర్వులు మెచ్చనటుల నీ మనుగడ సాగించుము.

యో : ప్రభువర్యా! ఆటలనే తమ అజ్ఞానువర్తుడుడనై సర్వకార్యములు
మీ మనఃబొప్పనటుల నిర్వర్తించెదను.

(ఇరువురులోనికి వెళ్ళి రెండవ ద్వారమున వచ్చుసరికి పోతిఫరో
భార్య అశీనురాలై యుండవలెను. అంతట వారివురు రాగా లేచి నిల
బడును.)

భార్య : (ఆ యువకునిచూచి) నాధా! ఎవరీ చక్కని చుక్కంతేడు.

పోతి : లావణ్యవతీ. నేను రాచకార్యములందు నిమగ్నమైయుండుటచే మన
యింటి కార్యనిర్వహణా కార్యక్రమములుకుంటుపడుచున్నవి. అందు
వలన యీ యువకుడు మనకు అన్నివిధముల శనినవాడని అతని
వైఖరినిబట్టి మనయింట నుండుటకు కొనుగోలుచేసితిని.

భార్య : (లోలోపల మురిసి) మంచికార్యము చేసినారు. ఈ దినము మనకు
మహాసుదినము.

ఆ॥ అందగాడు చూడ నపురూపమైనట్టి
గుణగణంబులున్న కోవిదుండు
లోటుదీర్చినారు సూటిగా వర్తించి
వెలుగురేఖ సింట నిలిపినేడు

యో : మాతా! (అని సంబోధించగా భార్య చలించును.) మీకు నా నమ
స్కృతులు. మీ దంపతు లిరువురు నన్నింతగా ఆదరించుటచే నా
మనం బుల్లసిల్లుచున్నది.

భార్య : నాదా! యీతడెచ్చటివాడు? ఏ దేశవాసి! మాతాపితలు లేరా?

పోతి : ఈతడు యికనుండి మనయింటనే ఉండును గాన అడిగి తెలుసుకొన
వచ్చును. అయితే యీతనిని చూడగానే వర్షమువెలిసిన ప్రాంత
ములో వజ్రము దొరికినట్లు సంబరపడి ఈతనిని ఖరీదు చేసితిని.

భార్య : చాల మంచిపనిచేసియున్నారు. మీ విద్యుక్తధర్మమునకు ఏ లోటు
కలుగదు, అన్నికార్యములు యీతడే చక్కబెట్టగలడు?

పోతి : సతీమణి! నేనొక విషయము చెప్పెద నాంకించుము.

ఉ॥ బానిసవానివోలెగని

బాధలుపెట్టకు సత్యభాషిణి!

మానసముల్లసిల్ల నిను

మాతగనెంచియు సేవజేయగన్

వీనిని ప్రేమతో గనుచు

మేలునుబొందుము మాతృమూర్తిగా

మానిత సద్గుణంపు సతి

మన్ననబొందుము పృథ్విమెచ్చగన్.

భార్య : ప్రాణప్రియా! మీరు నుడివినట్లు మెరిగి మనలను అదృష్టదేవత పరించునటుల జేసెద.

సీ॥ బిడ్డలులేక నే బెంగతో దురపిల్ల
దైవమే సమకూర్చె తగిన పనరు
గడ్డుగాకాలంబు గడపుచున్న మనకు
తోడుగా యీబిడ్డ దొరికెనేడు.
సంతృప్తిజెందితి చక్కనిజేడును
మాచినకడనుండి శుభమటంచు
లోటుగలుగనీను నీటుగా వానిని
తీర్చిదిద్దగలను దిగులుమాని

ఆ॥ అడ్డులేదు మీకు నావంతయునుగూడ
బ్రతుకుదినములందు ప్రాణనాథ
శశకపీడి మనుడి సత్కీర్తిగూర్చెద
పనులు చక్కజెట్టి ప్రగతిగనగ.

కాన మీరు మీ రాచకార్యములను నిశ్చింతగా నెరవేర్చుకొనవచ్చును.

పోతి : సతీమణీ! చక్కగా వాక్రుచ్చితివి. సుతులు లేనివారికి గతులు లేవ
న్నారు పెద్దలు. ఆ లోటును ఈ మనబిడ్డ తీర్చగలడు. ఓయీ
యో సేపు ఈ దినమునుండి ఈ ఇంటి కార్యములన్నియు నీచేతి
మీదుగా జరగవలెను, ఇవిగో తాళములు.

యో : (విసముడై నమస్కరించి) మాతాపితలారా! నేను ధన్యుడనైతిని.
బాసినగాకాక యింటిబిడ్డవోలె పరామర్శింపనెంచిన మీ బాధార్యము
నకు కృతజ్ఞతాసుమాంజలులు.

అ॥ చీకుచింతలేక చిక్కులు సరిదిద్ది
 సత్పథంబునందు సాకగఱను
 దిగులుమాని మీరు దినములు గడుపుడి
 రోటుకలుగనీను నేటినుండి

కాన మీరు నిశ్చింతగాయున్న, మన నిత్యావసరములన్నియు నేను
 చక్కపెట్టగలను.

(అందరూ నిష్క్రమించెదరు. తదుపరి భార్య ఒకప్రక్కనుండి
 యోసేపు వేరొకద్వారమునుండి స్టేజిమీదకు రావలెను.)

భార్య : ఓయీ యోసేపు! ఎక్కడున్నావు?

యో : ఇక్కడే ఉన్నాను తల్లీ. నేనిదే వచ్చుచున్నాను. (రోపలనుండివచ్చి
 వినయంగా నిలబడును.)

భార్య : నీకప్పగించిన పని పూర్తియైనదా?

యో : అయినది తల్లీ!

భార్య : మొత్తము ఏమాత్రమైనది నగలకు?

యో : తల్లీ! యివిగో వస్తువులు. తరువాత లెక్కలప్పగించెదనని పనివాడు
 చెప్పియున్నాడు. ఇవిగో (అని యిచ్చును.)

భార్య : (హారము ధరించుకొని) ఇవిచూడు ఎంత అందముగా నున్నవో!
 (అని మెడచాచును)

యో : (వాటిని ముట్టుకొనుటకు వెనుకాడి దూరమునుండి చూచి) చాలా
అందముగా నున్నవి తల్లి!

భార్య : ఏం? వీటిని అంటుకొని చూచిన అంటుపడియెదవా?

యో : లేదు లేదు తల్లి! యువకుడనుగదా. అది భావ్యముగాదు.

భార్య : మన్మథా! తొలిచూపులోనే నామనస్సు నీయందు లగ్నమైనది.

యో : [చెవులు మూసికొని] మాతా! తప్పు తప్పు. నీవు నా తల్లివి.
దిక్కులేని నన్ను చేరదీసి మాతాపితలకన్న మిన్నగా ప్రేమించి
ఆశ్రయమిచ్చినారు,

భార్య : నా మనోభావమును ఈడేర్చగలవనే నిన్ను నేను మనసారా
ప్రేమించి నీ కౌగిలిలో ఒదగవలయుననియే ఆశ్రయమిచ్చితిని.

యో : అమ్మా! అంతా మిథ్య. అయినా నేను నీ బిడ్డను. నీవు నా తల్లివి.

భార్య : నీ అందచందాలు నన్ను ఎంతగా ఉత్తేజపరచినవో తెలుసునా?

ఉ॥ చక్కనివాడ నా జితకు

చాలిన చుక్కలతేడు వోయి నా

ప్రక్కనచేరి వేగముగ

మానసముల్లసిలంగ జేయుచూ

చిక్కితివీవు నాకిపుడు

జిత్తులెరింగిన చిన్నవాడ నీ

అక్కునజేర్చు కోర యిపు

దాశణ దిర్చగ మన్మధుండవై

యో : అపచారము, అపచారము తల్లి. నీవు నాకు కన్నతల్లివి. ఓక్కలేక
వడసెడియున్న నన్ను ఈ రాజగృహంబున జేర్చుకొని ఆశ్రయ
మిచ్చిన మీ భాద్రాశ్రమిణికి ముగ్ధుడనై తల్లిదండ్రులను మరచి
మీరే ఆ దైవముని భావించి ఊరటజెందితిని. నా తల్లీ! అందు
పంన నీ కోరికలకు కళ్యేము వేయుము.

సీ॥ తల్లిదండ్రులనెడి తారతమ్యములేక
కామ్రోడలిపట కానిపరులు
తల్లిగా మెల్లుచు తనయని కోరుట
దై వమొప్పుదుతల్లి తగనివనికి
పాపకార్యముజేసి పరమాత్మదృష్టిలో
పాపపు ముద్రను బడయ్యెను
దేవునిదృష్టిలో తీరనిపాపము
తల్లినిగూడుట ధరణీయందు

ఆ॥ అట్టి పాపకార్యమావంత ఒప్పును
మో సగించలేను వీసమైన
బిడ్డగాను నన్ను ప్రేమతో దీవించు
తల్లివైన నీవు తగినదితి.

భార్య : ఓహో! అంతమడిగట్టుకొనిన నిష్టాగరిష్ఠుండవన్నమాట, మన్మథా!
చాల పొరబడుచున్నావు. చేతతక్కిన పండును అనుభవించక వచ్చిన
సదనకాళమును జారవిడచి పిదప బాధపడెదవు. బాగుగా ఆలో
చించుకొనుము.

యో : లేదుతల్లీ! తాత్కాలికమైన సుఖముకోసము నేను దేవుని దృష్టిలో నా యజమానికి అపకీర్తి కలిగించను.

భార్య : అహహా! నీబోటి బుద్ధిమంతులను చాలామందిని చూచితిని.

ఆ|| సుద్దుతెన్నోబల్కెడుద్దండులుండిరి
పురుషజాతియందు తిరుగులేదు
చాటుమాటునందు సాగించుచుందురు
రసికతనములెన్నో విసుగులేక

యో : ఎవడో దుర్మార్గుడు నూటికొకరు కోటి కొకరుండవచ్చును. అందు వలన పురుషులందరూ చెడ్డవారు కారు. నీవు వచించిన భ్రష్టులెవరనగా.

ఆ|| పాపకార్యమన్న భ్రష్టులు ప్రేమించి
ఇష్టమొచ్చినటుల యిలనుసాగు
దైవ బిడ్డలట్లు ధరణిలో మెలగరు
సృష్టి కార్యమందు చెడ్డగాను

భార్య : ఎమ్మెకాడా! నీ నీతులు కట్టపెట్టి నా చలపు పంట పండించక తప్పదు. లేగిన కోర్కెలను ఆపుట నాతరముగాను. వరించిన నీ వలననే ఆపని పూర్తికాగలదు.

యో : తల్లీ! నేనంతటి దుర్మార్గుమునకు పాల్పడలేను. దయతో నన్ను బంధించకు.

భార్య : నిన్ను విడుచుట కల్గ. నా కోరిక ఈడేరనిదే నిన్ను కదలనీయను. నాకు మదనతాప మధికమైనది. ఏలననగా.

సీ॥ విద్యుత్తుకాంతులన్ వింతగా తలదన్ను
 మేనికాంతులతోడ మెలగువాడ
 తోలముఖముగల్గి కోర్కెలు చేపెడి
 సౌందర్యమున్నట్టి సరసగాడ
 బాహుబలముగల్గి వలపించు వెలికాడ
 పొందుగోరుచునుంటి యిందువదన
 ఆజానుబాహుండ అందాలరేరాజు
 కన్నులు కై పెక్కె నిన్నుజూడ

ఆ॥ తాపమాపలేను దాపునజేర్చరా
 మనసు నచ్చినట్టి వన్నెకాడ
 ఓ పజాల నింకతాప భారంబును
 హత్తుకొనుము నన్ను చిత్తుజేయ

ఆని దగ్గరకు సమీపింపబోవును.

యో : (తప్పకొని) తల్లీ! నా విన్నప మాలకించుము.

ఆ॥ ఇంటిపెత్తనంబునిచ్చెను యజయాని
 చక్కదెట్టగాను సకల పనులు
 అలిపైన నెట్టి హక్కునొసగలేదు
 సత్యమరయు మమ్మ సద్గుణాంబ.

భార్య : మదనా! విరహరాపముతో నా శరీరమెంతయో వేడెక్కిపోయినది.
 నీవు నాకు వశీకరణకాకున్న నీ మనుగడే దుర్బరమాతుంది.
 బహుశా నాకొక అనుమానము.

ఆ॥ తాపమాపలేక దాపురించగనిన్ను
 దూరదూరమునకు తొలగిపోవ
 మగతనంబు నీతోమంటగలిసెనేమొ
 తెలియకుండె నాకులేటగాను

యో : తల్లీ! నేనా యెహోవా దేవుని నమ్ముకొనినవాడను. నీవు నన్ను
 నిందించిననూ నేను ఈ చెడు కార్యమును చేయలేను. అట్టని
 ఆయన దృష్టికి నీవపాపిగా మసరిలేను. క్షణభంగురమైన ఈ
 కోర్కెకు నేను దాసుడనుగాను. నన్ను మన్నింపుము.

భార్య : సుందరాంగా! నిన్ను మనసార వాంఛించియున్నాను. నీతో యీ
 సృష్టికార్యము జరిగితిరవలసినదే. అట్టు కానియెడల

ఉ॥ పాపము చేతులారకొని
 భారముమోయకు వన్నెకాడనే
 నోపగజాలనోయి సఖ
 ఊరటగల్గగ నాదరించు నా
 తాపము బాపగా వినుము
 దక్కినదానిని చేయిజార్యకన్
 కేవలమువీడి నన్నుగని
 కోర్కెలుదీర్చుము చిత్తుచిత్తుగన్

యో : తల్లీ! ఆరునూరైనను, నూరుఆరైనను నేనట్టి దుర్మార్గమునకు ఒడి
 గట్టను. ఆ విధముగా నా యజమానికి నేను ద్రోహముచేయజాలను.
 ఆ యెహోవాదేవుని దృష్టికి పాపిగా తీర్చబడలేను గాన-

అ॥ వేడుచుంటినమ్మ వినయంబుగా నిన్ను

ఇట్టి కోర్కెమాని యిల్లుజొచ్చి

దైవభక్తిగలిగి ధరణిని మెలగిన

యశముగాంచగలవు వసుధయందు

భార్య : వన్నెకాడా! నీవు ఎన్ని నీతులు పలికినను నిన్ను విడుచునదిలేదు.

నాకోర్కె తీర్చకుండా ఆడుగుముందుకువేయసిను. (అని కౌగలించు

కొనబోగా యోసేపు తప్పించుకొనులోపల ఆయన పై వస్త్రము

తీసి వేతికి చిక్కును.) (మహారౌద్రముతో) అహ! ఎంతటి

క్రూరము. ఈ దుష్టుని ఎంత ప్రాధేయపడినను మోహపాశమున

ఉక్కిరిబిక్కిరియగు నన్ను వంచించి జారుకొనెను. వీడు యౌవ

నుడే. అత్యంత సౌందర్యము కలిగినవాడు. ఒకవేళ మన్మథ శక్తు

లుడిగినా? లేదు లేదు వాడేదో భయముతో జారుకొనియెను. అతడు

తప్పక రసికుడే. భయమువలననే నా ఆశలు అడియాసలుచేసినాడు

వీడి అంతఃకేల్పనిదే నాకు నిద్రపట్టదు. అతనిని ఆధోగతిపాలు

జేయుటకు ఈ పైవస్త్రము చాలును, చూపెద నా తడాఖ (వెంట్రు

కలు విరబొసికొని బల్లపై తలఆన్చి కండ్లు మూసికొనును.

పోష : (ప్రవేశించి) దేవీ! నా ప్రాణసఖి! ఏమి పలుకవేమి? ఏమిటి నీ

మనోవ్యాకులము? ఎందులకీట్లుండేవి?

భార్య : (ముడుచుకొని పలుకదు ఉలకదు)

పోష : లలనామణి! ఏమి నీ యలుకకుగల కారణము?

భార్య : నాదా! (అని కౌగలించుకొని యేడ్చును)

పోఫ : ప్రాణసఖీ! నీకు ఏమి ఆపద సంభవించినది? అవశ్యము నా కెరింగించుము. నీ యీప్సిత మేమియో తృటిలో తీర్చెదను. చెప్పుదేవి.
(ఆని బ్రతిమాలును)

భార్య : (గద్గదస్వరమున) నాధా! చెప్పనలవి ఘోరము జరిగినది. ఏమని చెప్పను.

పోఫ : ఎవరైనా నిన్ను దండించుటకు పైకివచ్చిరా?

భార్య : లేదు లేదు. మంచి మార్బలమున్న నాకే యిట్టి దుస్థితి వాటిల్లెనే. దిక్కుదెసలేని ఆడుదానిగతి ఏమికావలెను?

పోఫ : ఏమి సంభవించినది డేవీ!

భార్య : చెప్పటకు నోతాడకున్నది నాధా!

పోఫ : అబ్బా! విషయము చెప్పుకున్న నేనేమి చేయగలను. చెప్పు అవశ్యము. ఆ దుర్మార్గమేమియో! చీల్చికెండాడెదను. నాతో చెప్పురానిదా?

భార్య : లేదులేదు. మీకంటే దిక్కునాకెవరూ తల్లి దండ్రు గురువు వైవము మీరే. ఈ ఆపదను మీకెరింగించక నేనెట్లు మనగలను?

పోతి : వెంటనే వాక్రచుచ్చుము. ఆ సంగతి నేను వెంటనే తేల్చెదను. ఏమచి వివరింపుము.

భార్య : మనయింటి యజమానిగా తాళము లప్పజెప్పియ్యన్నారే. ఆ మహానీయుడే నాకు కంఠఊరియైనాడు.

పోఫ : ఆ! అంతటి మూర్ఖుడవాడు? ఏదై నా ఘర్షణ జరిగినదా పనులవద్ద.

భార్య : ఘర్షణకాదు. వాడికి ఆకర్షణ కావలసివచ్చినది.

ఉ॥ దుష్టుడు మోహపాశమున

ధూర్జతనంబున నన్నుకోరగా

దుష్టుని బారినుండి బహు

దూరముగాచన వెంబడించి నా

కిష్టముగల్గె నీయెడని

ఇంతిరొ! ప్రేమతో ఆదరించి నీ

కిష్టము వచ్చినట్లు భవి

నేలుము నన్నని హింసపెట్టెనే!

పోఫ : (పండ్లు పటపటకొరికి) కటకటా! ఏమి ఈ ఆపచారము. ఏమి ఈ వైపరీత్యము. ఆ దుష్టునికింత కండకావరమా? తల్లి రొమ్ముపాలు త్రావి తల్లిరొమ్ము గ్రుద్దినట్లు ఆ పాపిష్టి యింత నీచత్వమునకు పాల్పడెనా?

అ॥ ఓరి! వెధవ ఎంత ఘోరపాపివి నీవు

దిక్కులేని నిన్ను ఎక్కడీయ

జాలిబరపి మేము చక్కగా పోషింప

పొరలు గ్రగమ్మే మదపుతెరలు పెరిగి.

భార్య : నాథా! నేను ఎంతగా బ్రతిమిలాడిననూ నామాట విన్నాడుకాదు.

సీ॥

తల్లినే మరిపించి దండిగా వీక్షించి

ప్రజలచేతను మెప్పుబడసినాను

అల్లారుముద్దుగా అన్నపానములిచ్చి

బిడ్డగాసాకితి ప్రేమబరపి

కోరిన దుస్తులు కుట్టించి సత్కము

కంటికి రెప్పగా కాచినాను

సర్వంబు నీవని చక్కగా నమ్మిన

తల్లిని కోరుట తగదనంటి

ఆ॥

బ్రతిమలాడినాను పలుభంగు లాతని

మాటవినకపోయె చేటుమూడి

తుదకు బైటపడితి ధూర్తుని బిగినుండి

గుండెలపిసిపోయి కూలబడితి.

పొఫ : ఏడి ఆ ధూర్తుడు! తిన్నయింటి వాసములనే లెక్కబెట్టినాడు నీచుడు

ఆ॥

నమ్మిచేరదీసి నగుబాట్టపాలైతి

ఎంత సిగ్గునాకు నెంత చింత

గుండెలవిసిపోయి గుణవతి నీచితి

చెరపజూచినట్టి చెడ్డపనికి.

భార్య : ప్రాణసఖా! తత్తరపాటున నేను శేకలువేయగా భయపడి

ఆ॥

పెనుగులాటలోన విలువగు వస్త్రంబు

జారవిడిచిపోయె చవటవెధవ

విజయమెరుకపరచ విలువైన వలువను

దాచియుంచినాను తమకుజూప

ఇదియే నాతడు విడిచివెళ్ళిన వస్తుము. (అని చూపించును.)

పోఫ : ఓయీ మూర్ఖడా! యోసేఫా! ఎక్కడనీవు?

యో : ముఖముతో వినయముజూపి) దేవరకు నా నమస్కారము. [అని మౌనముగా నిలబడును.]

పోఫ : ఛే! ఛే! దుర్మార్గుడ. నీ ముఖమును ఏమని చూపుచున్నావు? నీ నక్క వినయము నాకు చూపకు. విచక్షణారహితముగా నీవు ప్రవర్తించిన నీతీరుకు దండనమా? ముందనమా? కారాగారవాసమా నీచుడా.

యో : నాతండ్రి! సత్యము నుడివెద. నా మనవి నాలకింపుము.

ఆ॥ ఎరుగనైతి తండ్రి ఏ పాపమునుగూడ

కల్గబొల్లిమాట లల్లబడియే

నాదురూప మిట్లు నగుబాట్లు కల్పించె

కపటమెరుగనట్టి కరుణమూర్తి

పోఫ : ఛే! ఛే! దుర్మార్గుడా! నిజముగా నీ దూపురేఖలు చూచియే మోసపోతివి. (కొంచెముతగ్గి) అయిననూ నీవు నాయెంట పాదమిడినకడ నుండి నా సంపద నా వ్యర్థము మూడుపూవు లారుకాయలుగా పున్నవి. అటువంటినీవు కట్టి దుర్మార్గమున కెట్లు పాల్పడితివి.

యో : లేదు ప్రభూ! నిజము నిజకడమీద మీకే తెలియగలదు. నన్ను నమ్మండి ప్రభూ.

భార్య : ఓరీ మూర్ఖడా! సిగ్గులేదు. (కోపమున)

ఆ॥ జారవిడిచినావు నన్ననిపైగడ్డ
నేను పెనుగులాడు నిముషమందు
ఎట్లు తప్పకొందు వీరితిపనులకు
నోరుమూయవోయి నేరగాద!

(అని విసిరి ఆ వస్త్రము ఆతని ముఖముపై పారవేయును.)

పో : ఏమిరా మూర్ఖడా! ఈ సాక్ష్యమున కేమందువు. ఎట్లు తప్పించకొనగలవు? ఎవరు నన్ను రక్షించగలరు?

యో : మహాప్రభూ! ఆయ్యది నా దురదృష్టము. దైవోపహతుండైన డెందుబోయినను ఆపదలు వెంటివచ్చును. ఆయిన నేనేమి కలగును. తమ చిత్తము.

పో : ఇంటికాపలాగా యుంచగా యిందిమగడివై తివస్సచూట

యో : ప్రభువర్యా! నేనెట్టి ద్రోహినికాను. స్వామిభక్తి కలిగి వారికి సల్పి మన్నన పొందుటయే నావిధి.

పో : ఛీ! మూర్ఖడా! నోరూయ్. సిగ్గులేక యింకా నీతులు చున్నావు. ధూర్తుడా! నీకు తగినకాస్త జరిపితేగాని నీకు సిగ్గు ఎవరక్కడ?

1 2 భ : చిత్తము మహాప్రభూ! భటులమైన మేము తమ యజ్ఞకై వేచి
యున్నాము. చిత్తము సెలవిండు.

పోఫ : ఈతని నెప్పుడైనా చూచినారా?

1 2 భ : చూచినాము ప్రభూ!

పోఫ : ఈ దూర్మార్గుని తీసికొనివెళ్ళి కటిక చీకటియున్న కారాగారములో
బంధించండి.

1 2 భ : చిత్తము మహాప్రభూ! (రాబాబూ అని లోపలికి తీసికొని వెళ్ళు
దురు.)

.... తెర జారును.

-: తృ తీ యాం క ము :-

(పానదాయకుడు - భక్త్యకారుడు నిలబడియుండగా, రాజు, సేనాధిపతి ఆసీనులై యుండవలెను. రాజు వారి నుద్దేశించి)

ఫ. రా. : సేనానాయకా! పానదాయకాధిపతి, భక్త్యకారుల అధిపతి తమ యిచ్చవచ్చినట్లు చరించుచున్నారని ఫిర్యాదులు.

పో ఫ : ఔనుమహాప్రభూ! వేగులవలన సమాచారము అందినది. వారి విషయము చాలా ఆశ్చర్యముగా యున్నది. వారు దానికి తగిన శిక్ష అనుభవించగలరని నా మనవి.

ఫ.రా : అయితే వీరి ఆగడములు కొద్దై కూయబట్టే తోకమంతా కుతకుతలాడుచున్నది.

పోఫ : ఔనుమహాప్రభూ! నిజానిజములను తెలిసికొనుటకు వేచియుండి మీవరకు యీవార్త తేలేదు. అయితే వారి పాపముపండి వారంతట వారే చిక్కియున్నారు?

ఫరా : త్రాగి మత్తిలి దేహమునేమరచి పనివారలను అల్లరిపెట్టుట కూడని పని. ముందు వారిని చెరసాలలో బంధించమని మా ఆజ్ఞ.

పోఫ : చిత్తము. అటులనే బంధించెదము.

ఫరా : రౌతు మెత్తనైన గుల్లము చూడుకొన్న నడచినదట. వీరిని తగు రీతిని శిక్షింపకున్న యితరులు జాగ్రత్తపడరు

పోఫ : ఎవరక్కడ?

1 2 భ : చిత్రము ప్రభూ! తమ సోవు.

పోఫ : భటులారా! వీరిని చెరసాలలో బంధించుడి.

1 2 భ : ఓహీ! వెంగళప్పలారా! ఒప్పుమరచి చరించువారికి ఈ నరకము తప్పదు. మీరు ఈతనిగదిలో బంధించబడుటకు హుకుము జారీచేయ బడినది. (అని లోనికి తీసికొనివెళ్ళును.)

పాన : (చెరసాల గదిలోవున్న యోసేపునిచూచి) ఓయీ! నీవెవ్వరివాడవు? ఎందుకు నీ కి దుర్గతి ప్రాప్తించినది?

యో : నా విధివ్రాతయేగాని నేనుచేసిన పాపమునకు కాదు ఈ కారాగార వాసము.

భక్త్య : అయితే నేరములేకనే జైలుకి?

యో : ఔను. ఏనాడు ఎవరికి ఏదుర్గతి ప్రాప్తించునో ఎవరికెరుక? ఆదం తయు ఆ పరమాత్ముని విధిపై ఆధారపడియుండును.

పాన : ఔను. చేయని నేరము నా నెత్తిపైకొరిగింది. ఒకనిని రక్షించబోయి భక్షించబడితిని.

యో : ఔను. తన్నుమరిన ధర్మము మొదలుచెడ్డా బేరమని పెద్దలు ఊర కనే నుడువలేదు.

భక్త్య : నేను బుద్ధిపూర్వక ముగా చేసినదికాదు గాని నాఖర్మమిట్లు కూల వలసియుండి యిలా జరిగినది.

యో : ఆవును, కానున్నదేదైనాకాకమానదు. అంతా ఆ దై వచిత్రము.

పాన : ఓయీ యువకా! నీవు చాలమంచివానిగా కాన్పించుచున్నావు. యువ కుడవు. ఉత్సాహివి, ప్రవర్థమానుడవు. చాల మంచిది.

భక్ష్య : ఔనౌను. అక్షరాల నీమాటలు సత్యములు. నాకదే భావము కలుగు చున్నది.

పాన : బాబూ! మేము నిద్రకు తోగుచున్నాము. కాన నీవావల పరుండుము మేము కొంత విశ్రాంతిగైకొనెదము. [యోసేపు లోనికివెళ్ళగా వారి రువురు బల్లలకు ఆనుకొని నిద్రించుచూ త్రుళ్ళిపడిలేచి భయముగా వణుకుదురు.]

యో : [లోనినుండి వచ్చి] అధిపతులారా! ఏమి మీ ముఖములు కళదప్పి వణుకుచున్నారేమి?

పాన : బాబూ! ఏమని చెప్పము? తలించుకొనిన గుండె గుభేలుమంటు న్నది. భయంకరస్వప్నము.

యో : ఏమని కలగన్నారు!

పాన : ఏమి ప్రయోజనము. నీవా అర్భకుడవు. చెప్పిమాత్రము ప్రయో జనమేమి? కలలభావము చెప్పుట సామాన్యుల కయ్యెడి పనికాదుగదా (అని నిట్టూర్చును.)

యో : కలల భావము చెప్పుట దేవుని ఆధీనములోయున్నది. భజ్జాకారా! నీ పరిస్థితి ఏమి?

భక్త్య : ఏమోబాబూ! నేనూ అదే అవస్థలో మునిగియున్నాను.

యో : అయిన తాము కనిన కలను చెప్పగలరా? పానధాయకాధిపతీ!

పాన : సరే ఉబుసుపోకకై నా మీతో చెప్పి తృప్తిపడెదను. చెప్పెద
వినుము

సీ॥ ద్రాక్షతీగెలు మూడు దగ్గరకాన్పించి
చిగురించె నయ్యవి చిత్రగతిని
పూవులుపూసియు ముద్దుగా పండ్లాయె
చూచుచుండగ నేను వోద్యమొంద
ప్రాతనుజేపట్టి పండ్లరసముపిండి
ప్రాతను రాజుకు పట్టియాయ
తడయక నాప్రభు దానిని సేవించె
సంతసంబున నట్లు సరసహృదయ

ఆ॥ దీని భావమేమొ తెలియక దిగులుచే
కుందుచుంటినోయి గోడుజెంది
తెలియకరచుమింక తిన్నగా భావంబు
సత్కృతకుడవైన సాత్వికుండ.

యో : కలంభావము చెప్పుట దేవుని యధీనమంటినిగదా! ఆయనే నీకు
మార్గము చూపగలడు.

ఆ॥ మూడు తీగెలనిన మూడు దినంబులు
గడువగానే రాజు కరుణజూపి
పానప్రాతనిచ్చు పనిలోన నిల్పును
దిగులుమాని నీవు దిగగవచ్చు.

పానదాయకాధిపతీ! మూడు తీగెలనిన మూడు రోజులు ఈ మూడు దినములు గడువగనే నీకు మేలు కలుగును. ద్రాక్షతీ గెలు ప్తాసి పండ్లు పండుట అనగా పండ్లుపిండి రాజుకు పానపాత్ర అందించుట. నీపని నీకు యధావిధిగా రాజు అనుగ్రహించునని దీని భావము.

పాన : ఆహా! ఏమి యీ అద్భుతము. అర్భకా నీవు వచించినట్లు నాకు మేలుజరిగిన నిన్ను తీయని వంటకములతో ఊహించని బహుమతులతో ఉక్కిరిబిక్కిరి జేసెదను.

యో : పానదాయకా! నాకు బహుమతులక్కరలేదు గాని నీవు సమయ మొచ్చినపుడు నాకు జరిగిన అన్యాయమును రాజుకడ వివరించి వెర సొలనుండి నాకు విముక్తి కలిగించుము.

పాన : వత్సా! అంతకన్ననా నేను కృతఘ్నుడనుకాను. సమయమొచ్చినపుడు నీవే చూచెదవు. నాకీ మేలు జరగనిమ్ము.

యో : దైవమునీయందున్నాడు. నిశ్చింతగా ఘంచుము.

భక్ష్య : జ్ఞానవంతుడా! నాకల భావముకూడా చెప్పి పుణ్యము కట్టుకొనుము

యో : నీవు ఏమని కలగంటివి. అవశ్యము వచింపుము.

భక్ష్య : ఏమో! నాకు గుండె వణకుచున్నది. ఏమి జరుగునో ఏమో!

యో : ఆ దైవమే అన్ని చూడగలడు. భయపడక ఆ స్వప్నమేదో వచింపుము.

భక్త్య : ఆట్లయిన చెప్పెద సావధానముగా నాలకింపుము.

సీ॥ మూడు గంపలలోని మూడు వంటకములు
నెత్తిపైదాల్చి నే నిలిచియుండ
పక్షులు గుంపుగావచ్చి గంపలలోని
పిండివంటలనెల్ల దండుకొనెను.
గంపలు పక్షులు కిలలోన కాన్పించె
తేటతెల్లముగాను దివ్యమూర్తి
ముందుగా నాకేమి ముప్పురానున్నదో
పిగులు గలుగుచుండె మిగులనాకు

సీ॥ దీని భావంబు దెలియక తత్తమమున
మేనువణకుచునుండెను మిక్కుటముగ
దీని భావంబు దెల్పియు దిగులుమాన్పు
ప్రణతులిడుడును యోగ్యుడా మనవి వినుము.

యో : (విచారముగా నిట్టూర్చి) ఏమని చెప్పను. నాకు నోరాడకున్నది.
నే కలభావము బహు చెడ్డది.

భక్త్య : యోగివ్రతుడా! నాపై దయనుబరపి సెలవిమ్ము.

యో : అయిన చెప్పెద నిబ్బరము గలిగియుండుము.

సీ॥ మూడు గంపలనిన నిను మూడునాళ్లు
పక్షి భక్షించు ముద్దలు మాంసమోయి
తలను పైకెత్తి ఆనాడు తలనుదీయ
పక్షులాడును తలపైన పరచసించి

కాన మూడు దినములలో నీకు శిరచ్ఛేదము తప్పదు ఇది నీ కల
యొక్క పూర్తిభావము.

భక్త్య : (గడగడవణకుచు) మహానుభావా! నాగతి యింతేనా? దైవమా నే
నేమి పాపము చేసినానని నన్నింత కర్కశముగా శిక్షించినావు,
దైవమా! ఇక నాకు ముక్తిలేదా?

ఆ॥ మరణపాత్ర నెటుల ధరణిని భరియింతు
దిక్కులేద నాకు దేవదేవ
ముందుచూపులేక ముగ్ధితి నిండుగా
వీడ్చిన ఫలమేమి యిప్పుడిట్లు?

అయినా దీపముండగానే యిల్లు చక్కబెట్టుకొననైతిని. అపద కమ్ము
కొనగా ఎవరు రక్షింపగలరు?

ఆ॥ దీపముండగానే దిద్దనైతిని కొంప
కండకావరమున ఖలుడనయ్యి
శిరసు కొయ్యపైన భేదించనైయుండె
గుండె బగులుచుండె మెండుగాను

సోదరులారా! నా విద్యుక్తధర్మమును విస్మరించి ప్రజలవద్ద అంది
నంతవరకు గుంజి త్రాగుబోతునై మత్తిలి దయాదాక్షిణ్యములులేక
హత్యలు, గృహదహనాలు ఎన్నో చేయించితిని. ఆ పాపభారము
నేను చహింపక తప్పదు. లోకములో ఎవరికైనా వారి పాపములు
పండకమానవు. ఇక నాకు రోజులునిండినవి. సోదరులారా! మీరైనా

బుద్ధిగలిగి ప్రజలకింత మేలుచేసి యిటువంటి శిక్షకు దూరముగా నుండుడి. కాన నావలె యిట్టి మోరశిక్షకు పాత్రులు కావద్దని నా విన్నపము.

(లోనికి వెళ్ళును.)

ఫరా : (వెంటనే ప్రవేశించి, సేనాధిపతి! పానదాయకాధిపతిని, భక్ష్యదాయకాధిపతిని గూర్చి తీర్పు ఏమని వచించడమైనది:

పోఫ : మహారాజా! వారికేసు విచారణ, వాదోపవాదాలు ముగిసి తీర్పు చెప్పడమైనది.

ఫరా : కేసులు కొట్టివేసిరా? లేక శిక్ష విధించిరా?

పోఫ : మహాప్రభూ! పానదాయకాధిపతిని కోర్టు నిర్దోషిగా తీర్పు చెప్పి వానిని తన పనిలో నియుక్తుని చేయమని కోర్టు వారి ఆజ్ఞ

ఫరా : మంచిది. భక్ష్యాధికారాధిపతికి ఏమని తీర్పు చెప్పబడినది?

పోఫ : ఆతడు నేరస్తునిగా కోర్టు నమ్మినది. ఆతని కేసులు ఋజువైనవి. తలలుమార్చి అలలు తీసిన ఆ పొగరుబోతుకు తగిన శిక్షయే విధించినారు.

ఫరా : ఏమది? ఆతడంతటి క్రూరుడా?

పోఫ : అవును మహాప్రభూ! అన్నములో సున్నము కలిపి పేదలనోళ్ళు కొట్టుటయేకాక హత్యలు, గృహదహనములకాండలు ఋజువగుటచే శిక్ష గొప్పగా విధించినారు.

ఫరా : అయిన అతినికి విధించిన శిక్ష ఏమి?

పోఫ : అతనిని ఇక మూడురోజులకు ఉరికొయ్యపై తలనుపైకెత్తి ఒక వేటున తెగవేయుమని న్యాయమూర్తుల ఆజ్ఞ అయెను.

ఫరా : మంచిది. తగినశిక్షనే విధించియున్నారు, లేకున్న మూర్ఖులకు అతి పట్టుకాగలదు ఉత్తరువులు జారీయైనవా?

పోఫ : చిత్తము మహాప్రభూ! ఉత్తరువులు జారీయైనవి, ఇంకా మూడు దినములలో పాపదాయకునికి పదవీయోగము. భక్ష్యకారంధిపతికి ఉరిశిక్ష.

ఫ.రా. : అటులనే వెనువెంటనే తత్సంబంధిత కార్యక్రమమున కుపక్రమించిన దుర్మార్గులకు శనువిప్పు కాగలదు. నేను కొంతసేపు విశ్రమించెదను.

పోఫ : చిత్తము మహాప్రభూ! అటులనే అన్ని ఏర్పాట్లనుగావించి శిక్షనములు జరపింపజేసెదను. (అని లోనికి వెళ్ళును)

ఫ.రా. : (అటులనే కూర్చుని బల్లపై తలవాల్చి నిద్రించవలెను. నిద్రనుండి త్రుళ్ళిపడిలేచి) ఎవరక్కడ? ఎక్కడ మన సిబ్బంది?

పోఫ : ఏమి నా. ప్రభూ! ఏమిటా కలవరింపు?

ఫరా : కలవరింపుకాదు సేనాధిపతి. నాకొక స్వప్నమువచ్చి భీతావహుని చేసినది. దానినిబట్టి మనకు ఏదో విపత్తు రానున్నదని నా భయము

పోఫ : లేదు మహారాజా! అట్లని మందిమార్బలమును గూర్చి తక్కువ అంచనా వేయరాదు. చింతించవలసిన పనిలేదు.

ఫరా : లేదు లేదు అంతరంగికా! ఏదో ఆపద సంభవింపనై యున్నది. మన కిది మేలుకొల్పగా సూచించబడెను.

ఆ॥ శత్రుభయములేక చల్లనిపాలన
సాగిపోవుచుండ వేగిరమున
కొంపమునిగె మనకు కువలయంబుననేడు
దీని భావమేమొ తెలుపుడోయి.

అవశ్యము, జ్యోతిష్కులను, యోగులను రావించి వారిద్వారా నా క్షారటిగ్గించుడి. లేకున్న రాజ్యమును చేతులార చేజార్చుకొనవలసి యుండును. (స్టేజిమీద రాజు అటుయిటు తిరుగుచుండును.)

పోఫ : మహాప్రభూ! తమ అజ్ఞానువర్తలమై జ్యోతిష్కులను రావించి విషయము నెరింగించి వివరము తెలిసికొందును. (తోనికి వెళ్ళి వచ్చి) ప్రభువర్యా! పరివారమును పంపి తెలిసికొంటిమి. కాని వారికి అంతుబట్టలేదు

ఫరా : ఒక కుభవార్తవినియుంటిని. మన రాజధానిలోనే కలలభావము వెప్పగల యువకుడొకడున్నాడని యిప్పుడే తెలిసినది.

రా : ఏమది? ఎవ్వరాతడు? మన రాజధానిలోనేనా!

పోఫ : ఔను ప్రభూ! మన రాజధానిలోనే.

ఫరా : మీకా విషయము ఎలా తెలిసినది?

పోఫ : మన పానదాయకుని ద్వారా తెలిసినది.

ఫరా : ఆ ... మనపానదాయకుడు! ఏ విధముగా? ఆశ్చర్యముగానున్నదే!
అయిన మంచిది. అయితే మనమీ గండమునుండి బైటపడగలమన్న
మాట.

పోఫ : తప్పకుండా మహాప్రభూ!

ఫరా : అయితే సంతోషమాధిపతీ! తనకే విధముగా తెలియును.

పోఫ : మన పానదాయకుని, భక్షకారాధిపతినీ కారాగారములో బంధించి
నపుడు వారితోపాటు ఒక హెబ్రీయ యువకుడు జైలులో మగ్గు
చున్నాడు.

ఫరా : అయితే ఏమి జరిగినది. వారేమైన కలలు కనియుండిరా?

పోఫ : ఔను మహాప్రభూ! ఒకరోజురాత్రి జైలులోఉండగా ఒకేకోజు
రాత్రి వారిద్దరు కలలుకన్నారట. దానితో వారు వేదనతో క్రుంగి
యున్నారట.

ఫరా : అయితే నన్ను ఆవరించన చిగులు వారిని ఆవరించియున్నదన్న
మాట. తదుపరి ఏమి జరిగినది?

పోఫ : ఆ హెబ్రీ యువకుడు వారు చింతాక్రాంతులైయుండుటమాచి వారి
నడిగి తెలిసికొన్నాడట.

ఫరా : ఆడబోయిన తీర్థము ఎదురైనట్లు అలిడే వారి నడిగి కలల భావము
ఎఱింగించి యున్నాడన్నమాట. ఏదీ ఆ పానదాయకుని యిక్కడకు రావించండి.

పో.ఫ. : చిత్తము మహాప్రభూ! యేయ్! ఎవరక్కడ?

1 భ : చిత్తము మహాప్రభూ!

పో.ఫ. : నీవు అవశ్యమువెళ్ళి పానదాయకాధిపతిని వెంటనే రాజుగారి సమక్షమున ప్రవేశపెట్టుము.

1,2 భ : చిత్తము మహాప్రభూ! ఆటలనే ప్రవేశపెట్టెదము. (అని లోనికి వెళ్ళి అతనిని ప్రవేశపెట్టుదురు.)

పాన : (నమస్కరించి) చిత్తము మహాప్రభూ! తమ ఆజ్ఞానువర్తడనై వచ్చితిని.

పో.ఫ. : పానదాయకాధిపతీ! మహారాజులవారికి ఒక భయంకరమైన కల వచ్చినదని కలవరపడుచున్నారు. నీకు జరిగిన సంగతి ప్రభువుల వారికి వివరించు.

పాన : చిత్తము అలాగే! (రాజుగారికి నమస్కరించి) మహాప్రభూ! మీ దాసుడనైన నేను తమ ఆజ్ఞానువర్తడనై వచ్చితిని.

ఫ.రా. : పానదాయకాధిపతీ! మంచిది. మంచిది. ఏదీ నీవు కనిన కల భావము చెప్పినదెవరు?

పాన : మహాప్రభూ! మేము చెరసాలలో యున్నప్పుడు మాతోపాటు ఒక పాత్రీ యువకుడు చెరసాలలో బంధించబడియున్నాడు. అతడు మా కలలను అడిగి తెలిసికొని జరుగబోవు కార్యక్రమమును పొల్లు పోకుండా చెప్పియున్నాడు

ఫరా : మీరేమని కలలుగంటిరి?

పాన : నాకలలో మూడు ద్రాక్షతీగెలు కనిపించి, చిగురించి, పుష్పించి, ఫలించి పండ్లుపండగా వానిని పాత్రలోపించి తమ కందించినట్లు కలగంటిని

ఫరా : అయితే అతడు దాని భావమేమని చెప్పెను?

పాన : మూడు ద్రాక్షతీగెలు మూడురోజులకు గుర్తనియు, మూడుదినములైన తరువాత రాజుగారు నిన్ను నీపనిలో నియమింపజేయుననియు చెప్పెను. చెప్పిన భావము అక్షరాల జరిగినది.

పో.ఫ : భక్త్యకారుడేమని కలగనెను అతనికికూడా ఆ యువకుడు చెప్పినట్లు జరిగినదా?

పాన : ఔనుప్రభూ! అతని తలపై మూడు గంపలున్నవట. అందులో తెల్లని పిండివంటకము లున్నవట. వానిని పక్షులు లిన్నుకొని పోవుచున్నవని కలగన్నాడట.

ఫరా : దాని భావమేమని వివరించెను?

పాన : మూడుగంపలు చూడురోజులనియు. ఇక మూడు దినములకునిన్ను
ఉరికొయ్యపైనిలిపి నీ తలపైకెత్తి నరికి వేయుదురనియు, అప్పుడు
పక్షులు నీ మాంసమును తన్నుకొని పోవునని చెప్పియున్నాడు.

ఫ.రా : సంక్షేమాధిపతి! ఇటీవల భక్త్యకారునికి విధించిన శిక్ష అదేదేగదా!

హె.ఫ : బాను మహాప్రభూ! సాక్షాత్తు ఆ శిక్ష మన ప్రభుత్వము ఆమలు
పరచినదేగదా! ఇందులో అనుమానమేమున్నది.

ఫ.రా : ఛేష్! ఇప్పుడు నా మనసుకు నెమ్మది చిక్కినది. కాని నా కల భావ
మేమోగదా!

ఫ.రా : పానదాయకాధిపతి! ఇప్పుడా హెచ్చి యువకుడెక్కడ.

పాన : మహాప్రభూ! అతడిప్పుడు చెరసాలలో బంధింపబడియున్నాడు.

ఫ.రా : అయిన అతనిని యిప్పుడే ప్రవేశ పెట్టుడి.

హె.ఫ : చిత్తము ఆలాగే ప్రభూ! ఎవరక్కడ?

1,2భ : చిత్తము మహాప్రభూ!

హె.ఫ : మీరు వెంటనే వెళ్ళి చెరసాలాధిపతికి హుక్కుముచూపించి కారాగార
ములో ముగ్గుచున్న ఆ హెచ్చి యువకు నివటకు తోడుకొనిరండు,

1,2భ : చిత్తము మహాప్రభూ! ఆలాగే యొనర్చెదము! (అని లోనికివెళ్ళి
యోసేపుని తోడ్కొని వత్తురు.)

పో.వ : భటులారా! మీకప్పగించిన కార్యమును ముగించితిరా?

2 భ : చిత్తము మహాప్రభూ! ఇదిగో ఆ యువకుని తీసికొనివచ్చితిమి.

(యోసేపు ప్రవేశము. ప్రొ. ఫరోరాజు ప్రక్కన నిలబడును.)

ఫ.రా. : మంచిది. అబ్బాయీ నీ పేరేమి? ఏ దేశము?

యో : (నమస్కరించి) నామేరు యోసేపు. మాడి కనాను దేశము.

ఫ.రా. : ఖైరసాలపాలగుటకుగల కారణము?

యో : అది నా దురదృష్టము. ఎవరిని నిండించి ఏమి ప్రయోజనము. నా దుర్గుణకు నేనే దురపిల్లమన్నాను, అది విధిక్రతము.

ఫ.రా. : అయితే నీవేదో మానసిక బాధతో క్రుంగియున్నట్లున్నావు!

యో : బాను మహాప్రభూ! తమరు నన్నిటకు పిలిపించిన కారణము. (భయముగా అడుగును.)

ఫ.రా. : నీకు వచ్చిన ప్రమాదమేమియులేదు. భయపడకు. అత్యవసరమైన పనియుండి నిన్నిచటకు రావించియున్నాము.

యో : ఇంకా నాకేదైనా శిక్ష విధించియున్నారా ప్రభూ!

ఫ.రా. : లేదు లేదు. నీవొక కల భావము చెప్పవలెను.

ఫ.రా. : దానిభావము తెలియక ఎందరినో క్షోభింపజేసిన రావించగా వారు

చెప్పలేకపోయిరి. పానదాయకాధిపతి నీ విషయము చెప్పగా ఇక్కడకు ప్రవేశపెట్టితిమి.

యో : ప్రభూ! మీరేగా కలకనినది?

ఫ.రా : ఔనను.

యో : చిత్తము మహా ప్రభూ! మీరు కనిన స్వప్నమేమో సెలవీయ విన్నపము.

ఫ.రా : విజ్ఞానమూ త్రి! ఒకరాత్రి నేను కలగంటిని. ఆ కల స్ఫురణకు వచ్చినపుడల్లా శరీరము గడగడ వణికిపోవుచున్నది.

యో : ఏమని కలగంటిరి మహా ప్రభూ! అవశ్యము సెలవీయమనవి. కలల ధావముచెప్పుట దేవుని ఆధీనములో నున్నది. అయిననూ సెలవిండు

ఫ.రా : నేను నిద్రించుచుండగా అర్ధరాత్రిలో

చ॥ బలిసిన సప్తగోవులను

బల్బుని గోవులు మ్రొంగియుండగా

బలిసిన ఏడుకంకులను

బల్బుని కంకులు మ్రొంగివేసె! నే

మెలుకువచ్చి చూడగను

మిక్కిలి భీతిలినాడ మిథ్యయై

కలయని తెల్పి మ్రొంగితిని

కంపరమెత్తియు నగ్గలంబుగన్

యో : మహాప్రభూ! రాబోవు ముప్పును తప్పించుటకు దయాశీలములైన
రాజాధిరాజగు మీకు ఆ దైవమే ఆ కల కలిగించెను,

సీ॥ ఏడుసంఖ్య మనకు నేడేండ్లకు గురుతు
స్వప్నంబుగా జూపె సద్గురుండు
బలిసిన ఆవులు బలిసిన కంకులు
దండియా పంటకు దర్పణంబు
చిక్కిన ఆవులు చిక్కిన కంకులు
కరువుకు చిహ్నమై కానిపించె
ముప్పు దప్పుకొనగ ముందుగా వివరించె
స్వప్నంబులో నట్లు సత్ప్రభుండు

ఆ॥ దిగులుమాని మీరు తనురీతి పరియింప
ముప్పుదప్పగలదు ముందుముందు
అప్రమత్తులైన ఆశలు ఫలించి
మేలుపొందగలరు వీరచరణ

కాన దీనికి మీరు తరుణోపాయ మాలోచించి ఆ ఏడేండ్ల కరువును
నివారించుటకు ఆయత్తపడమని దాని భావము.

ప.రా : యోసేఫూ! మహామహా పండితులైన జ్యోతిష్కులు ఫలచర్మములు
దాల్చి హంగామాతోవచ్చి యీ గుట్టు చెప్పలేకపోయిరి. ఎంతటి
ప్రజ్ఞా పాభవములుగలవాడవు సుమా!

ఉ॥ మెచ్చితి నీదుప్రజ్జగని
 మేలిగుణంబుల జాతిరత్నమా
 సచ్చగు విద్యలం బడసి
 సాగిరి యోగులు మోసగించగన్
 మచ్చలుజూచి చెప్పుదురు
 మాటలు నిత్యము సిగ్గుపీడియున్
 ఎచ్చట నేర్తురో ఎరుగ
 నేమని చెప్పుదు వారి మోసముల్

అటువంటి దుష్ట సాంప్రదాయములుదాటి యింత మంచిమేధావి
 దక్కుట నా యదృష్టము.

యో : మహాప్రభూ! అదిఅంతయు ఆ సర్వాంతర్యామి మహాకృపయేగాని
 నా గొప్పతనముగాదు.

ఫరా : సంక్షేమాధిపతి! మనము వెంటనే కార్యోన్ముఖులమగుట మంచిది.

పో.ఫ : చిత్తము తమ అజ్ఞానసారలమై వర్తించెదము.

అ॥ చిక్కులధిగమించి చేరగా గమ్యంబు
 దారిదొరికెనేడు ధన్యచరిత
 ప్రజల మేలుగోరి పరమాత్ము డీరితి
 మేలుగూర్చె మనకు మిక్కుటముగ

హెబ్రీయుడైన ఈ యువకునకు మన మెంతయో ఋణపడి
 యున్నాము.

యో : గౌరవనీయా! అంత గౌరవమునకు నేనద్దడుగాను. అది అంతయు ఆ దేవదేవుని చిత్తమే.

ఫ రా. : ఓయీ! దైవదత్తమైన విత్తమా! నీవు యిక మాకుద నుండవలసినదే. తగిన వెరవూహించి తరుణోపాయము వెదకవలసినదే. అందువలన-

సీ॥ నావారసుండవు నా రాజ్యమేలంగ
అన్యులెవరు చాలరందగాడ
పదపినుండి తొలగి పరిపాలనముజేయ
పాదుకొల్పెదనిన్ను పదవియందు
భారమనక భువిన్ పాలింపగలవోయి
దివ్యదృష్టిజరపి దిగులులేక
సుఖముగూర్చగలవు నిభిలంబు కొనియాడ
పేదసాదకీలను ప్రియము గలుగ

ఆ॥ రాజముద్రసిచ్చి రాజ్యంబునిచ్చెద
అడ్డుపలుకకుండ అందుకొనుము
మురిసిపోయె యెదలు దరహసదనుండ
యశము గాంచుమయ్య డేశలు నిండ

నిన్నుచూడ నా మనంబుబొంగుచున్నది. ఇకమిదట ముందుసేపు-
పిదప నేను. అవిధముగా నీకు లాజ్యాధికార మప్పగించుచున్నాను.
ఇక రాజ్యభారము నీదే. (అని సన్నని నారబట్టలుతొడిగి, ఉంగరము
తొడిగి, హారము వేయును. తాళములు, రాజముద్రక లంఘించును.)

యువరాజుః జై! యోసేపు వర్ధిల్లాలి. ప్రజాబాహుళ్యమా! రాజో
ద్యుగులారా! అందరు నమస్కరించండి (అందరు జై చెప్పి నమ
స్కరింతురు)

యో : (వినముడై గడగడవణకుచు రాజ్యభారము గైకొనును.) యేలిన
వారా! నే నీ పదవి గౌరవంబు కాపాడగలనో లేదో. అనుభవము
లేని అర్హకుడనగు నేను భయపడుచున్నాను. ఇంతవిశాలమైన రాజ్య
భారమును నా భుజస్కంధములపై మోపుటచూడ మోయరాని
భారమే. అయిననూ ఆ యెహోవా దేవుని దయవలన ముందుకు
సాగుదము.

గీ॥ పదవిభారంబు మోయుట మాటగాదు

తరతమ తరగతులగు యీ ధరణిప్రజలు

ఒక్కబాటను నడచిన చిక్కులేదు

అట్లు నడుపంగదలచిన అడ్డులేనొ.

అయినా ఆ పరమాత్ముని దయనుబడి నీ రాజ్యభారంబు వహించెద.

పోఫ. : యువరాజా! మీకు తోడు దైవబలము నిండుగాయున్నది. మీ
కెదురులేదు మీరు నమ్మిన ఆ దేవదేవుడే చిక్కున్నియు నధిగ
మింపజేసి మీ రాజ్యమును కంటికి రెప్పవలె కాపాడగలడు.

యో : రాజసంరక్షకా! మీ పెద్దల దీవెనలు అమృతప్రాయములు, మీరు
నన్ను వెన్నుకాచిన కొండంతబలము. మీదట ఆ ప్రభువే మనలను
నడిపించును.

పో.ఫ : యువనాయకా! జయము జయము. దిగ్విజయము మీకు మార్తాండ
లేజా. మనోనిబ్బరముగలిగి మెలిగిన ఆ ఆకాశరాజు

ఆ॥ భక్తి పరులయెడల పరమాత్మ దయగల్గి
నడుపగలడు తాను విడువకుండ
చేయనున్న పనులు వెనచెరసాగించి
ముప్పుదాటజూడు మిప్పుటొంద.

యో : బహువక్తగా వచించితిరి అయిన మనము అవశ్యము చేయవల
సిన పనులగూర్చి యోచించినారా.

పో.ఫ : చిత్రము. ఆ స్వప్నభావమునుబట్టి మొదటి ఏడు సంవత్సరములు
మంచిపంట పండును గదా!

యో : ఔను. అందుకు సంశయింపవలసినపనిలేదు.

పో.ఫ : అందువలన రైతులను ప్రోత్సహించి అధిక దిగుబడికొరకు అన్ని
విధములవారిని ప్రోత్సహించి యేడు సంవత్సరములలోని ధాన్య
మును కొంత నిలువ చేయవలయును.

యో : అట్లని మనము మిన్నకుండరాదు. కార్మికులను ముందున్న
గండములు దాటవలెను.

మం : మీ యూహ సరియైనది. అందుకు తీరుగలేదు. విధముగా మనము
అధిక మొత్తములో ధాన్యము పండించి నిల్వచేయగలము.

యో : అయితే రాజ్యమంతా తిరిగి దళాలుగా ఏర్పాటుగావించి అధికసాయ

మును అరిచించవలెను. కాకున్న రెండ కాళ్ళ పండికొక్కులు దిగ
ప్రింగి రైతులనోట మట్టికొట్టగలరు జాగ్రత్త.

పో.ఫ. : అట్లని తలంచి ముందుగానే వేగుల నేర్పరచితిని.

యో : ఔను. యిక రహస్య దొంగతనములు దాగుటకు వీలులేదు మంచి
పనిచేసితిరి.

పో.ఫ. : మధ్యమధ్య మనముగూడ మారువేషమున సంచరించి పంటలను
అంచనావేసి ఉంచవలెను.

యో : మంచిది. అట్లు సత్కార్యములు చేయుటకు నే నెల్లప్పుడు సంసిద్ధు
డను. మనోనిబ్బరము గలిగి ముందుకు సాగుదము. అన్ని కార్య
ములు ఆ దైవమే చక్కబరచగలడు.

పో.ఫ. : చిత్రము. అటులనే ఆజ్ఞానువ రుడనై అప్రమత్తముగా నుండెదను.

.... తెర జారును.

* చ తు ర్ధాం క ము *

(యాకోబు, తన బిడ్డలు ప్రవేశము)

యా : బిడ్డలారా! కరువు దేశమున తాండవమాడుచున్నది. ఐగుప్తునకు వెళ్ళి ధాన్యము తెమ్మని చెప్పుచుండగా ఎందువలన మీరు ఒకరి ముఖము ఒకరు చూచుకొనుచున్నారు?

రూ : లేదు నాతండ్రి! ఐగుప్తులోనై నా ధాన్యము దొరుకునో. లేదోయని సంశయించుచున్నాము.

షీ : బాను పితాజీ! వివరీతమైన కరువు అంతటా వ్యాపించియుండగా అచట మాత్రము ధాన్యము దొరుకుననెడి నమ్మకమేమున్నది?

యూ : నిజమే! అదియును యోచించదగిన విషయమే.

యా : లేకేమీ? ఐగుప్తులో పుష్కలముగా ధాన్యమున్నదని వినియున్నాను. మనము ఈ కరువులో చావకుండునట్లు మీరు ఐగుప్తు దేశమునకు వెళ్ళి ధాన్యమును కొని తెండు.

లే : కన్నతండ్రిమాట తిరస్కరించుట పాడిగాదు. గాని అచ్చట మనకు పరిచితులేవ్వరూ లేరుగదా!

జెబు : నిజమే సోదరా! నాకును అదియే సంశయము కలుగుచున్నది.

ఇశా : అయిన యీ కరువు బారినుండి తప్పించుకొనుట ఎట్లు?

యా : పుత్రులారా! మీలో మీకిన్ని సంశయములు పొడసూపుచున్నవి కారణము తెలియకున్నది.

రూ : లేదు పితృవేదా! సంశయ మేమియులేదు. నిజమైన వార్త సంగ హించి ప్రయాణమునకు సమకట్టదమని నా యూహ.

షీ : మన జ్యేష్ఠుడు పలికిన పలుకులు యోచింపదగినవే

లే : ఆయన ఆచి తూచి మాట్లాడగలరు.

జెబు : ఇన్ని అనుమానములు కలిగిన కార్యము నెట్లు సాధించగలము?

ఇశా : చైర్మమే మనకు కావలసిన అవశ్య పరికరము.

చూ : నాయనలారా! మీకెట్టి సంశయమువలదు. ఐగుప్తులో ధాన్యము నిలువజేయబడి అమ్ముబడుచున్నదని రూఢిగా తెలిసియే మాట్లాడు చున్నాను. ఆ దేవదేవుడే యీ కరువు బాధనుండి కడతేర్చగలడు. సంశయము మాని ప్రార్థించి దైలుదేరుడి.

రూ : తమ్ములారా! మన ప్రయాణమున ఆ దైవమే తగినసాయ మొనర్చ గలడు. గాన యిందుకు సందేహించుట పాడిగాదు.

అం : ఆటలనే పయనించెదము. తండ్రీ! మీ ఆజ్ఞానువర్తులమై కార్యమును సాధించెదము.

చూ : మంచిది. ఆ దేవదేవుడు మీకు తోడ్చె యుండును గాక.

(అందరు బయలుదేరి, రెండుమూడుసార్లు స్థితిమీదకు, తెరలోనికి తిరిగి స్థితిమీద ఆసీనుడైన యోసేపునుచూచి సాష్టాంగపడవలెను.)

అం : (ఒక్కసారిగావచ్చి నేలకు సాగిలపడి) నమస్కారము మహాప్రభూ!
(ఆని నమస్కరించెదరు.)

యో : (వారిని గుర్తించి) ఎవరు మీరు? ఎందునిమిత్తము మీరు వచ్చి
యుందరి?

రూ : మహాప్రభూ! తమ దర్శనార్థమై బహుమారమునుండి వచ్చితిమి.
నేటికి తమ దర్శనభాగ్యము దక్కియున్నది.

షీ : ఆవును ప్రభూ! మేము హైద్రాబాదులము. మిమ్ములను చూడగలిగి
నందుకు మహా సంతోషముగా యున్నది.

లే : సత్ప్రభూ! మేము కనాను దేశవాసులము.

యూ : ప్రభూ! తమ దర్శనభాగ్యము కలిగినందుకు ధన్యులము.

ఇశా : రాజాధిరాజులు. మార్తాండతేజులు. మా నోము పండినది.

జెబు : ప్రజ్ఞాదురంధరా! మా సోదరులమాట అక్షరాల నిజము.

యో : ఒహో! మీ పొగడ్తలు మీ వాటము చూడగా వేసరివారిగా రోష
చున్నది. సామాన్యులుగా లేరు మీరు.

ఉ॥ వేగుల రీతిగా తగిన

వేషము దాల్చిన భూర్జులార! మీ

లేగిన సంగతిన్ తెలుపు

దీక్షణమందున దాచకేమియున్

కాగల కార్యమున్ పిదప

కాంచుట భాయము వేగుతైనచో

వేగమె తెల్పినన్ తొలగు

వేదనభారము లీక్షణంబునన్

రూ : మహాప్రభూ! మమ్ములను అన్యధా తలంచకుడు. మేమట్టి ధూర్తులము కాము మేము మా క్షుద్బాధను బాపుకొను నిమిత్తము తమ రాజ్యమునకు ఏతెంచితిమి.

ఉ॥ వేగులమాటు గిట్టదు వి

వేకుడ కాలమువచ్చి మేము తతే

భోగములన్ని వీడి యిట

భుక్తికి చేరిన పేదదాసులం

దాగిన తప్పునాఁకొరత

ధర్మమెఱంగిన రాజనందనా

అగము చేయకన్ తంలి

ఆకలి వీర్చుము జాలి జూపియున్

షీ : అవును మహాప్రభూ! అక్షరాల మామాట నిజము.

లే : అంత ధూర్తరినంబు చూపి తమ కోపమునకు జలికాదలంచలేదు సత్ప్రభూ.

యూ : మహాప్రభూ! నీ దాసులమైన మేము కరువు కాటకములందు చిక్కి పుష్కించెయుంటిమి.

చ॥ కరువులు దాపురించి బహు
గడ్డుగకాలము గడ్పుచుండగన్
కరుణనుజూపు మిత్రతీ సు
ఖాలను బొందగ దీనభాంభవా
మరణము నెత్తికెక్కి మము
మట్టిగ మార్చగ పొంచెనో ప్రభూ
తరగని సంపదల్లలిగి
ధర్మము నిల్పెడి సత్యసంధుడా

కాన యింత దయనీయ స్థితిలోనున్న మమ్ము వేగులమని భావించకు
మహాప్రభూ.

జెబు ; సత్రప్రభూ! మమ్ము కనికరించి అట్టి భావమును మాపైబరుపక తగిన
ఆదరణ నొసంగ విజ్ఞప్తి.

ఇశా : ప్రజాప్రభూ! మేము గూఢచారులమని తమరు తెలచిన మీరే పరీ
క్షకు గురిచేసిననూ నిలబడగలము. అట్లు జరిగించుటకు ఆ
యెహోవా దేవునిమీద ఆనబెట్టి వచించుచున్నాను.

యో : ఓయీ కపటవర్తనులారా! ఏమైనను మిమ్ములను నమ్మజాలను. మీ
రెంతమంది:

హూ : మేము పండ్రెండుమంది అన్నదమ్ములము.

యో ; మిగతా వారెవరు?

యూ : ప్రస్తుతము పదునొకండుమందిమే ఉన్నాము.

యో : పన్నెండవ వాతెక్కడ?

షీమీ : వాడు చనిపోయినాడు మహాప్రభూ!

యో : అతని కేమిజబ్బు చేసినది?

జెబు : అదంతలో వేటకై వెళ్ళగా దుష్టమృగములు చంపివేసినవి ప్రభూ!

యో : కడపటి వారెవరు మీలో?

ఇశా : అతడు యిప్పుడు మాలో లేడు ప్రభూ!

యో : మరి ఎక్కడ ఉన్నాడు?

లే : మా తండ్రికడనేయున్నాడు ప్రభూ!

యో : మీతండ్రి బ్రతికియేయున్నాడా?

హ : ఆవును ప్రభూ! బ్రతికియేయున్నాడు. తాను అతిగా ప్రేమించిన ముద్దులపిల్ల దుష్టమృగములపాలై నందున కృంగి కృశించి కొంత కాలమునకు తేరుకొనియున్నాడు. అందువలన చిన్నవానిని ఎక్కడికి పంపక తనవద్దనే ఉంచుకొనుచున్నాడు ప్రభూ!

షీమీ : ఆయన పుత్రశోకము యింతా అంతా కాదు ప్రభూ!

సీ॥ ఆరవ ప్రాణమై యలరారు నాతడు

కన్నతండ్రికడను మిన్నగాను

అటపాటలునేర్చి అడుచుపాడుచు

కాలంబు గడుపును కంతలేక

విలువైన వలువలు నిలుపుటంగీలతో

నిత్యము పోషించు నిర్మలండు

విడనాడిముండిన గడువదు తండ్రికి

కంటే ఎదుటనున్న కడుపునిండు.

ఆ॥ పుత్రశోక మింకపోలేదు తండ్రికి
అడుగడుగున తలచి అలమటించు
తండ్రిశోకమింక తడియారనేలేదు
తగని ప్రేమచేత బొగులుచుండె

యూ : అందువలన ఆతనిని విడిచిపెట్టియుండుట కాయన ఏనాడూ యిష్ట
పడడు. ఇది మా దీనచరిత్ర.

లే : కరువురక్కిసి దేశమంతట వ్యాపించి వీరవిహారము చేయుచున్న
సంగతి తమరెరుగనిదికాదు. దేశదేశములవారు తమవిద్ధ ధాన్యమున్న
దని తెలిసి రావడముచేత మేమును ఆశతో ప్రాణములు నిలాపు
కొందమని వచ్చితిమి. అసలు పరిస్థితి చెప్పెద నాలిండు ప్రమా!

సీ॥ దుర్భిక్షబాధచే దురపిల్లులున్నాము
దాక్షిణ్యమును జూపు భస్మచరిత!
బీడులు బోడులై గోడును పుట్టించి
పశువులనోటను మట్టిగొట్టి
చినుకుపడుటలేదు చిత్రంబుగానుండె
సృడమిపై కోపంబు పుట్టెనేమొ!
మలమల తిండికి మాడుట నిత్యము
పరిపాటియాయెను ప్రభువరేణ్య!

ఆ॥ కరువునుండి ఎవ్వకాపాడుమోపభా
మాకు ధాన్యమొసగి మాన్యచరిత
విలువను జనుకట్టి విత్తంబునొసగుదు
కరుణజూపి మాదు కరువుబాపు

జెబు : మహాప్రభూ! యదార్థమును వచించితిమి. తమ యానతికై యీ దీనులు వేలియున్నారు.

యో : మీరెన్ని డెప్పిననూ నాకు నమ్మకము కదరలేదు. మీ మాటలు ఋజువుచేయుటకు మిమ్ములను బంధించెదను. మీలో ఒకరువెళ్ళి మీ తమ్ముని తోడ్కొనిరావడి. అప్పుడు మీ మాటలు నమ్మెదను. (అనగానే ఒకరి ముఖము ఒకరు చూచుకొందురు.)

మా : మహాప్రభూ! అతి కఠినమైన ఆజ్ఞ నొసంగితిరి ముందు ఒక విపత్తు జరిగిపోవుటచేత మా తండ్రిగారు ఆతనిని వదలుట బహుకష్టము.

షేషి : ఈ విషయము వినిన మా తండ్రిగారు మరీ క్రుంగిపోయి, మా చేజేరుల మేమే మా తండ్రిని సమాధికి పంపిన వారము కాగలము.

అ॥ కన్నతండ్రి బాధ కనులార గాంచిన
తెలియగలదు మీకు తీరుతెన్ను
విప్పిచెప్పలేము వివరమింతకుమించి
దయను బహుమయ్య దానశీల.

యో : ఎవరక్కడ?

1 భ : చిత్రము మహాప్రభూ! వీరి మాటలనుబట్టిమాడగా నిజముగా వీరు గోధుమారులుగా బోధపడుచున్నది. వెంటనే వీరందరిని చెరసాలలో బంధించుడి.

మా : (గడగడ వణుకును) ఈ విషయము మా తండ్రిగారికి తెలిసిన మరీ క్రుంగిపోవుదురు ప్రభూ!

యో : అట్టయిన ఒకటిచేయుడు. మీలో ఒకనిని పంపి అతనిని తీసికొని రండి. అప్పుడు మీ సమస్య పరిష్కరించబడును.

లే : మహాప్రభూ! మాలో ఎవరినో ఒకరిని బంధించి మా రూకలకుతగిన ధాన్యము కొలిచి పంపిన మేము వెళ్ళి మా తండ్రిని అటులనో ఒప్పించి ఆ అర్భకుని మీయెదుట ప్రవేశపెట్టగలము.

షిమి : మహాప్రభూ! ఈ మనవి ఉచితమైనది. మేము చేయదగినది. కాన మమ్ము కనికరించి మాలో ఒకరిని బంధించుడి. అట్లుచేసిన మా వేదన కొంత తీరగలదు.

యో : ఎవరో యిందుకు? నిన్నే బంధించి మిగతావారిని విడిచిపెట్టెదను.

షిమి : చిత్తము మహాప్రభూ! అటులనే తమ యాజ్ఞకు బద్ధుడను.

యో : ఓయీ సేవకులారా! ఈతనిని బంధించి మిగతావారికి వారి వారి రూకలకొద్ది ధాన్యముకొలిచి గాడిదలకెత్తి పంపుడి.

1 భ : అటులనే మహాప్రభూ.

అం : (సాష్టాంగపడి) చిత్తము మహాప్రభూ! ధన్యులము, ధన్యులము. చేవరవారు పరిల్లుదురుగాక!

రూ : దయానిధీ! మేము అవశ్యమైన వెళ్ళి మా తండ్రిగారికి ఈ విషయ మంతయు యెరింగించి తమకడకు మా కనిష్ఠ సోదరుని తమ దివ్యసముఖమున ప్రవేశపెట్టగలము.

(అందరు నిష్క్రమించగా రూదేసీయులు మూటలు తీసికొని అటు
యిటు తిరుగవలెను.) సోదరులారా! నామాట గైకొనకపోతిరి. అల
నాడు మనము ముప్పతిప్పలు పెట్టినందుననే దేవుడు మనకీ దుస్థితి
కలిగించినాడు.

యూ : నిజమే సోదరా! లేకున్న పొట్టతిప్పలకు వెళ్ళనవారిని గూఢచారులవి
బంధించి ముప్పతిప్పలు పెట్టి యింత బాధకలిగించినేల? ముమ్మాటికి
నీమాట నిజము.

లే : ఇంకా మనము అదృష్టవంతులము. చెరసాలలో అలాగే బంధించి
యున్న నేమిచేయగలము?

యె : ఔను సోదరా! ఏదైనా మనము చూరమాలోచించి పనిచేయవలెను.

ఇకా : అనాడు సోదరుడు రూదేసు చంపవద్దని వారించకయున్న దేవుడెంత
ఘోరరిక్ష విధించెడివాడో!

రూ : హత్య అనునది హాఫములతో మహాపాపమని నేనుముందే చెప్పితినిగదా
అటువంటివాడు దేవుని సన్నిధిచేరుట కల్ల. అందుకనే నరహత్య
కూడదని కితనఁజ్ఞు.

యూ : ఏమైననూ మనము హత్యచేయకుండుట చాలామేలైనది. అందువల
ననే మనకు కొంత రిక్ష తప్పించబడినది.

లే : ఔనౌను. అందులకే పెద్దలమాట పెరుగుమాట యనుట, సోదరుని
మాట పాటించుటచే మనకీమాత్రపు సద్గతి ప్రాప్తించినది.

యూ : సోదరులారా! ఎందుకని మనల సంతగా అనుమానించినట్లు?

రూ : కరువువలన దేశదేశములవారు ఆయనకడకు వచ్చుచున్నారు. అందు వలన ఎవరు ఎటువంటివారో తెలిసికొనుటకు రాజులు తీవ్రప్రయత్నము చేయుదురు. లేకున్న రాజ్యములనే కొల్లగొట్టిగల గూఢచారులున్నారు.

లే : సరే అది ఆటవిహించు. ఇంతకీ మనతండ్రి మన తమ్ముడు బెన్యామీనును మనవెంట పంపునా?

యూ : నాకును అదే సందేహము సోదరా!

జెబు : కలిగిన విపత్తునెరిగించి ఒప్పితము,

ఇశా : ఏమో. ఆయన మరీచాదస్తుడు. చిన్నవాడంటే ఎనలేని ప్రేమ.

రూ : వాడు అప్పుకుడుగదా! కనిష్ఠ పుత్రుడగుచేతను. మరియు యోసేపుని పోగొట్టుకొనిన దుఃఖభారము ఆయనను యింకా విడువనందున చిన్నవానికి ఏ సమయములో ఏ ముప్పు సంభవించునోయని ఆయన అనుమానము.

యూ : ఏమైన కన్నబిడ్డగదా! అందులో మిక్కిలి ప్రేమింపబడినవాడు. ఏ తండ్రికైనను ఉంటుంది దుఃఖము.

(కొంతదూరము చనిన పిదప ఒకడు మూటవిప్పి అందలి రూకలు చూచి)

ఇశా : అన్నలారా! ఏమి యీ ప్రారబ్ధం. నేనిచ్చినరూకలుమూట నాలోపలే పెట్టబడెను. యేమి యీ ఆశ్చర్యము.

రూ : దేవుడు మనల నెందుకిట్లు పరీక్షించుచున్నాడు?

యూ : మన కష్టములు యింకా తీరిపోలేదు. సోదరు డక్కడ బంధింపబడి యున్నాడు. తండ్రి మందలంపులా తప్పవు.

లేవీ : ఔను. ముందునుయ్యి, వెనుక గొయ్యిగా ఉన్నది మనపని. దేవవి మనం రస్కరించినట్లు సృష్టించిన మనమేమి చేయగలము.

రూ : అడియును వాస్తవమే. సరే! కానున్నది కాకమానదు. అన్నీ ఆ దైవమే తెగటార్చగలడు.

యూ : అయిన యిప్పుడు మనకు మార్గాంతరమేమి?

జెబు : సర్వప్రపంచమును పరిపాలించు సృష్టికర్తయే మనకండ. దిగులు పడి మనము చేయగలిగిందిలేదు. పదండి ముందుకు.

శిశా : ఆ సర్వాంతర్యామి మనకు తోడుగా నున్నాడు. భయపడవలదు. పదండి.

(అని లోనికి వేళ్ళవచ్చుసరికి యాకోబు ఆశీనుడై యుండును.)

యా : (మూటలుమాచి ముగ్ధుడై, ఎగాడిగా అందరినిచూచి) షేమమా!
(అని) షిమియోనేడీ?

రూ : పితృదేవా! మేము అక్కడికి వెళ్ళేపుడు రాజు వేగులవారమనిసంశయించినాడు.

యూ : సంశయించి మమ్ములను చండప్రచండముగా ఉరిమినాడు.

లేవి : లేదు మహాప్రభూ! మేనట్టి ధూర్జులము కామని విన్నవించినాము

జెబు : కాని ఆ రాజు కోపము చల్లారినదికాదు

ఇశా : చంద్రప్రచందముగా మాపై నిప్పులు కక్కినాడు.

రూ : మీది ఏ దేశము? ఎవరు మీరని అడిగినాడు.

లేవి : మేము ఒకేతండ్రి సంతానము. మేము పన్నెండుమందిమి. ఒక్కడు లేడు.

జెబు : ఏమైనాడా ఒక్కడని అడిగినాడు.

ఇశా : క్రూరమృగములు మ్రింగివేసెనని చెప్పితిమి.

రూ : పదిమందేక్షిన్నారు. పదనొకండో వాడెక్కడని ప్రశ్నించియున్నాడు

లేవి : అతడు అందరిలో కనిష్ఠుడు. అతని ముందున్నవాడు క్రూరమృగ ములబారిబడి చంపబడుటచే ఆయన ఆ భయమువలన అతనిని బయటకు పంపుటలేదంటిమి.

యా : ఆయన అతని విషయమెందుకు చెప్పితిరి.

యూ : ఆయన మమ్మలను గుచ్చిగుచ్చి అడుగుటచే చెప్పక తప్పినదికాదు.

జెబు : అసలే మేము చారులమని ముద్రవేసి నానామాటలనుచుండగా ఈ విషయముదాచి యింకా గొప్పవిక్కు ఏర్పడియుండెడిది.

ఇశా : అటువంటప్పుడు చెప్పకతప్పేదేమున్నది? పైగా మీ తండ్రి బ్రతికి యున్నాడా అని అడిగినపుడు మేమేమి దాచగలము.

యా : అయితే ఆతనిని తెచ్చిచూపువరకు మమ్ములను నమ్మననియు, అట్లు కానియెదల అందరిని బంధిస్తానని బంధించినాడు.

యూ : మరలా ఆలోచించి ఈ ఒక్కని బంధించెదను. ఆతనినితెచ్చిచూపిన పిదప విడుదల చేసెదననగా మేము మారుమాట మాట్లాడలేకపోయి నామః సరేయని సమ్మతించి మా రూకలుయిచ్చి లగిన మూటలు కట్టించగా దారిబట్టి వచ్చితిమి.

యా : డేవ! డేవ! యోసేపు కాగతివట్టె ఇప్పుడు షిమియోనునుకూడా దిగ మ్రింగవలసివచ్చినది. ఆ దుఃఖముతో కుమిలి కంటతడి ఆరక నేను ఏడ్చుచుండగా షిమియోనునుకూడా బంధించటము పైగా బెన్యామీనుకూడా అప్పగింతలు పెట్టివచ్చియున్నారు. దైవమా నేనేమి చేయవలెను?

యూ : తండ్రి దయచేసి మాతోపంపిన ఎట్టి ఆపదకలుగకుండా షిమియో నుతోనహా తమ్ముని మీ కప్పగించుభారమునాది.

రూ : నాయనా! ఆతనిని కంటికిరెప్పవలె కాపాడి తీసికొనివచ్చెదము. నా మాట నమ్ముము.

లేవి : మేము వచించినదంతయు యద్వార్థము. తమ్మునికి ఏ హానియు రానీ యము.

నూ : తండ్రీ! మీరు సంతయింపవలదు యోసేపు కట్టు జరిగెనని ప్రతి
విషయము ఆ విధముగా జరుగునా? మీకు నేను తమ్ముని అప్పగించి
చనియెడల నా యిద్దరు బిడ్డలను చంపివేయుము. నీ కడ్డురాను.

యూ : మీరు తమ్ముని మావెంట పంపియుండిన ఈసరికి రెండవమారు
వెళ్ళి తిరిగవచ్చెడివారము. మీరట్లు పంపిన పిల్లలు మనము చావక
బ్రదుకుదుము.

లేవి : పితృదేవా! మీకింకా అనుమానము తీరలేదా?

యూ : పితాజీ! యింకను మీరు నమ్మకున్న వానినిగూర్చి నేను పూటపడు
దును. ఆ నింద శాశ్వతిముగా నామీదవేయుము.

యూ : ఏమో! నాకు ఎటూపాలుపోవడములేదు. సలే. అట్లయిన ఒకపని
చేయుడి. కొంచెము మస్తకి, కొంచెము తేనె, బాదముకాయలు మీ
గోనెలలో వేసికొని ఆ మనుష్యునికి కానుకగా యివ్వండి.

అం : మహాసంతోషము పితృదేవా, (అని బైలుదేరుదురు.)

యూ : పుత్రులారా! మహాక్రమాట, మీకు తిరిగియిచ్చిన రూకలు కొను
గోలుచేయనెంచిన ధాన్యముమూటలు పట్టుకొనివెళ్ళి పొరపాటుగా
ఈ రూకలు మా సంఘలలోనికి వచ్చినవని తిరిగి యిచ్చివేయుడి.
బిడ్డలారా. ఆ మనుష్యుడు యెహోవాదేవుని కరుణాకటాక్షముచొప్పున
మిమ్ములను కనికరించి షిమ్మోనును, బెహ్మోమీనును మీకు అప్పగించు
గాక. మీరు తిరిగి తీసికొనిరానియెడల పుత్రహీనుడ నగుదునునుమా!

యూ : మీరు భయపడవలదు. ఆ యెహోవాదేవుడు మనకు లోతై యున్నాడు.
(అని బయలుదేరుదురు.)

యో : (మేడమీద ఆసీనుడైయుండును. అన్నలు ప్రవేశించగానే తమ్ముని చూచి దుఃఖమాపుకొనలేక ప్రక్కకుతిరిగి కన్నీళ్ళు తుడుచుకొనును.) రాజనంద్రా! మీరు ఒక వేటనుకొని మా అందరికొరకు భోజనము సిద్ధము చేయుడి. వీరును మాలోకరిసి భుజించెదరు. (అని లోనికి వెళ్ళును.)

పో.ప. : చిత్తము. అటుచే పంటసిద్ధము చేయించెదము. (వారివైపుతిరిగి అయ్యా! మీరందరు రాజప్రాసాదమునకు విచ్చేయుడు. అక్కడ మీకు విడివి. (అని లోనికి వెళ్ళును.)

చూ : (వారిచోవారు భయముతో తిరిగివచ్చి) సోదరులారా! మనలను రాజప్రాసాదములో బంధించి మనపైకి లంఘించడుగదా!

లేవి : ఏమో ఎవరు చెప్పగలరు?

చూ : తండ్రి అనుమానమే బలపడేలాగున్నది. అయిననూ రోజిలో తలమార్చి రోకటిపోటుకు వెరుదనేలా, అంతా ఆ దయామయుడే చూడగలడు.

చూ : సోదరులారా! కానుక్కడేదైనా కాకమానము ధైర్యముగానుండుడి. అది యెహోవా చిత్తము. [అని అనుకొనుచుండగా యోసేపు ప్రవేశించును.]

యో : (తమ్మునిచూచి దుఃఖమాపుకొనలేక మేడమీదపడి యేడ్చును.) తమ్ముడా! ఎంతకాలమునకు నిన్ను చూడగలిగితినిరా! మన తండ్రి క్షేమమేనా?

ఉ॥ తమ్ముడ! దూరమైతినిర
 దై వము నన్నిటచేర్చనెంచగా
 నెమ్మదిలేకపోయెగద
 నిన్నును నాన్నను వీడినందునన్
 అమ్మను బాసినాము పర
 మాత్ముని వ్రాతలు సత్యమై తుదన్
 మిమ్మును చూడగల్గితిని
 మేలులు గూర్చెడి దై వశక్తితోన్

బై : (అశ్చర్యముతో) (ఏడ్వవద్దని ఓదార్చి) సోదరా!

ఉ॥ సర్వము మేలుకే జరుగు
 సద్గుణవంతుడ జోసఫన్న యా
 పర్యము చందమాయె సుమి
 మాన్యుడి అన్నయ నిన్నుజూడగన్
 గర్విమెరుంగనట్టి మన
 క్రమపు శక్తిని కాంచి దై వమే
 సర్వము సానుకూలముగ
 సాధ్యమొనర్చెను హర్ష మొందగన్

కాన ఆ దేవాదిదేవుండు, దయామయుండు ఆయన కరుణాకటాక్షము
 లచే నీవీస్థితిలో నిలబడి ఐగుప్తుకేకాక దూరముగావున్న మాకును
 బాసటయైతివి. ఆదంతయు ఆ దయామయుని కృపానగ్రహములు
 సుమా!

యో : సోదరులారా! భయపడకుడి. నేను యోసేపుని. కష్టకాలములలో
మిమ్ములను ఆదుకొనుటకు దైవమే యీ రీతిగా నన్నిటకు పంపి
యన్నాడు.

రూ : (అందఱు హర్షాతిరేకమున చుట్టుముట్టి) తమ్ముడా మమ్ములను శ్రమిం
చుము.

నూ : సోదరా! దైవమెంత గొప్పవాడునుమా! ఆయన లీలలు ఎవరికి
తెలియవు.

రెవి : పరమాద్భుతము. ఆ యేహోవాదేవునియొక్క వాగ్దానభరిమిది.

కెవి : ద్రోహాలము సోదరా. శ్రమించుము.

యో : ఇది దైవవీర్పాటు. రేకున్న మనమందఱము నశించియుందుము.

రూ : తమ్ముడా. అయిననూ నీయెడల జరిగిన మాపని అత్యంతహేయ
మైనది. మమ్ము పూర్తిగా మన్నించు.

సీ॥ మూర్ఖులమై మేము కిర్కశముగ నిర్ము
గుంటలోపడద్రోసి కూల్చినాము
మాషించియున్నాము ధూర్తులమై ఘేము
తమ్ముడనెడిమాట తలపకుండ
వృద్ధాప్యమున తండ్రి మద్దగానినుబెంచ
ఈసడించితమెంతో ఈర్ష్యగాను
చుప్పనాతనము ముప్పును కలిగించు.
కలసిమెలసి యింట మెలగకుండ.

అ॥ ఎంత ధారుణంబు యివ్వెధినుండుట.
 మూర్ఖతనము తుదకు మంచివేసె
 పభువు కనికరింప వర్ధిల్లియున్నాము
 కలతజెందవలదు కష్టములకు.

సోదరా! మూర్ఖులమై మేము నిన్ను యిక్కట్లపాల్పెసినాము. మాకు
 తగినశాస్త్ర దైవదృష్టితో జరిగినది. ఇది మూర్ఖంకందరకు గుణ
 పాతము.

యో : సోదరులారా! జరిగినదేదో జరిగిపోయినది. అది అంతయు మన
 మేలుకొరకే ఇక మీరు భయము చింతమాని నిశ్చింతగా యుడుడి.
 ఇది అంతయు దైవనిర్ణయము. లేకున్న ఈ కరువు రక్కసికి
 యెన్ని ప్రాణులు బలియయ్యెడివో. ఈమేలు దేవుడు మీద్వారా
 జరిగించెను. నిబ్బరముగా నుడుడి.

ఫ.రా. : (ప్రవేశించి) యోసేఫూ! నేను అంతయు సేవకులద్వారా తెలిసి
 కొని నేనే మీకడకు విచ్చేసితిని.

యో : మహారాజా! ధన్యులము. మీ అవ్యాజమైన ప్రేమచేత నా సోదర
 బృందమును చూడగల్గితిని.

ఫ.రా. : మీ తండ్రీకూడా జీవించియున్నాడని వినియున్నాను.

యో : ప్రభువర్యా! మా సోదరులద్వారా ముందే తెలిసికొనియున్నాను.
 పరమ సంతోషము. (అని నమస్కులిండును.)

ఫ.రా. : మంచిది. ఈపని నాకును యుక్తముగా నున్నది సుమా!

ఓ॥ యుక్తముగాదోచె యోసేపు నీ తండ్రి
 ఇచ్చట నుండుట ఎంతగానో
 పరివారమంతయు తరుగేమి లేకుండ
 కరవు దినములన్ని గడుపవచ్చు
 మందకు గ్రాసంబు మస్తుగానమకూర్చు
 కాలంబు హాయిగా గడుపగాను
 శ్రద్ధగా పీక్షించ వృద్ధుడౌ జనకుని
 రప్పించు మిచటకు రయముగాను

ఆ॥ వాహనంబులిచ్చి పరివారమును బంపి
 తరలివచ్చునటుల వెరవుజూడు
 చాలినంతవరకు చక్కగామనకుండె
 దిగులువలదు మనకు చీర్షదర్శి!

యో : పితృదేవా! అవశ్య మటులనే పరివారమును బంపి ధన కనక చస్తు
 వాహనములతో నా తండ్రిని రప్పించి గోషేనులో వసతి ఏర్పాటు
 చేసెదను. (అన్నల నుద్దేశించి) సోదరులారా! మీరు వెంటనే మన
 పరివారముతో కనానుదేశమువెళ్ళి మన తండ్రిని తోడ్కొనిరండి.
 మీకు గోషేనుప్రాంతములో వసతి సిద్ధము చేయబడియున్నది.

(అందరు లోనికివెళ్ళగా యాకోబు స్త్రీజిహ్వాద ఆశీస్సుడై యుండవలెను.
 బెన్యామీనుతోసహా అందరు ప్రవేశితురు.)

యా : బిడ్డలారా! మీరంతా క్షేమమా? (అని ఉల్లాసంగా అడుగును). మన
 దేవుడు చాలగొప్పవాడు. చివరకు మనమండరము కలిసికొనగల్గి
 తిమి.

సూ : మనమేకాదు. తమ్ముడు యోసేపుని కలిసికొనబోవుచున్నాము.

యా : (ఆశ్చర్యమున నోటమాటరాక) నిజమా? యోసేపు ఇంకనూ బ్రతికి యున్నాడా?

యూ : ఔను పితాజీ. తమ్ముడు మమ్ములను ముండ్లగుర్తించి యీ నాటక మంతా ఆడినాడు.

యా : ఏమో. ఇదంతా నాకు కలగాయున్నది. నేను నమ్మలేకుండావున్నాను (కొంచెమాగి) కలనగానే గుర్తుకువచ్చింది. నాబిడ్డ అనాడు కనిన కలను త్రోసిపుచ్చి మందరించాను. అయిననూ నేను దానిని నేను మరచిపోలేదు. బహుశా ఆకల మర్మము యిదేనేమో!

లేవి : నిజముగా కలగానుండవచ్చు, చనిపోయెనని ఆశలు వదలుకొని దిగ ప్రమింగియుంకగా తాను రాజగుట. ఈ కరువులో అదుకొనుట ఖచ్చితముగా యిది ఆ కల భావమే.

ఇశా : నాన్నగారు. మీరు అనుమానపడి భయపడవలసినదిలేదు. తమ్ముడు జీవించియున్నాడు. ఇదిగో చూడండి:

జెబు : మన కుటుంబము మొత్తము తరలివెళ్ళుటకు చూడండి యీ వాహనములు. మందిమార్పులము.

యా : (కన్నులెత్తి) హా! పరాత్పరా! నాబిడ్డ యింకను బ్రతికియున్నాడు. రవిచంద్రులు, తారాసమూహము దాసోహమనక తప్పికదికాదు నీ లీలలు ఆగమ్యములు. నీకు స్తుతులు-స్తోత్రములు. అబ్బాయిలూ! యిక ఉడవుచేయుటదేనికీ బయలుదేరండి. (అనగానే బయలుదేరుదురు.)

యా : (స్టేజీమీద ఆసీనుడగును. తండ్రి తమ్ములతో ప్రవేశించును.
యాకోబు గడగడవణుచువచ్చి, కౌగిలించుకొని)

యా : బాబూ! యోసేపు! నిన్ను క్రూరమృగములు మ్రింగివేసెననగా
నమ్మి క్రుంగిక్రుశించిపోయినాను. దైవమెంత గొప్పవాడు సుమా!
నా దుఃఖమంతయు మటుమాయమైనది. దేవుడు ఆశ్చర్యకరుడు. ఆలో
చనకర్త. ఆద్వితీయుడుసుమా!

యా : (యేడ్చుచు) తండ్రి!

ఉ॥ చూచినాయనా తుదకు

సొంపగుమూర్తిని తృప్తిదీరగన్

వేచితి నిన్నుజూడ గడు

వేదనతోడను నిత్యమీయెడన్

సూచనలీయ నన్నిటకు

సూటిగబంపెను దేవదేవుడే

యోచన చేయబోకుమిక

యుక్తముగా గనె, దైవమిట్టులన్

కాన సర్వము మనమేలుకొరకే. అన్నలకొరకు మీరు ఆడవులకు
నన్ను పంపడము, అన్నలచేత బగువుకు పంపబడడము యిది
యొకకలగా ఆకిల నెరవేర్చినది ఆ దైవమే. చింతమాని నాతో
హాయిగా గడపండి.

యా : వత్సా! అమందానందంబున నా మనంబుపొంగుచున్నది. నాఆశలు
పండినవి. నేను ధన్యుడను ఇక నేను చనిపోయెదను. నేను నా పిత

యోద్ధ స్త్రీనః చుటకు నన్ను వారిసరసన సమాధిచేయుము. ఏదీ నీ చేయి నా తొడక్రింద పెట్టి ప్రమాణము చేయుము.

యో : పితృదేవా! నీమాట చొప్పున నీ మరణము ముగిసినవెనుక మన పితరులయొద్దనే సమాధి చేసెదను.

యో ; తదాస్తు! దైవము ఎల్లప్పుడు నీకు తోడ్పడుచునుగాక. మీ రాజు, నీవు ఆయురారోగ్యములుగల్గి అనంతరాజ్యమును లోటుకలుగకుండా పరిపాలించుడి. (అని చేతులెత్తి)

.... ప్రార్థన

దయగలదేవా! నీ కృప మహాసముద్రమునంటిది. సముద్రమునకై నను ఒడ్డుకలదుగాని నీ ప్రేమకు అంచులలేవు. అగుప్తులో నీవిడ్డలు నడు బాధలనుచూచి సహించలేక మోషేను ఎన్నుకొని ఆయనద్వారా నీ కిష్టాలను ఎన్నో కడగండ్లనుండి మార్గాలూనములేకుండా నందని తిరిగి, వడలని ఐక్య భరింపజేసి ఆస్తి సలుపుచోతున్న ఎర్రసముద్రమునకు లొబిలో ఎండగట్ట సముద్రమున సునాయాసముగా నడిపించి పాలు తేనెలు ప్రవహించు కనాను దేశమునకు చేర్చితివి.

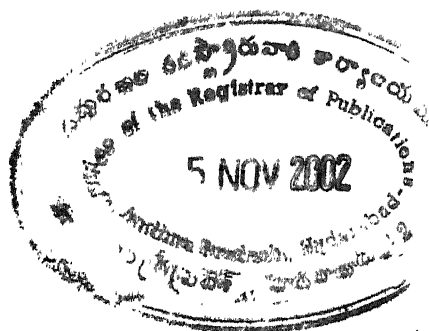
కరవును ముందుగా గుర్తెరిగి మేము దాని వానినుండి కాపాడబడుటకు నీ పిడ్డయగు యోసేపుకు స్వప్నమున తేటగా తెలియపరిచి నపుడు ఆయన స్వప్నమునకు మేము అపోహపడితిమి అది నిజ

మగుడుకు నీ బిడ్డయోసేపుని బగుత్తుకు ముందుగా పంపి నీ బిడ్డల
నందరిని ఈవిధముగా రక్షించితివి. అందుకు మేమెంతో కృతజ్ఞులము

రాజ్యభారమును వహించిన నీ బిడ్డకు వివేచనాజ్ఞానము ననుగ్ర
హించి ఎట్టి అపదలు కలుగకుండా కాపాడమని వేడుచున్నాను.

ఆ మెన్

— తె ర జా రు ను —

చ॥ పిదపరునందు బుట్టితిని పేదగు జుక్రయ
ఇదుములనొందినాడ పరమేశుని చూపు
తదయక కొద్ది విద్యలను ధాత్రినినేర్చి
రడకు గడించినాడ కలకాలము నిర్బేది

* * *

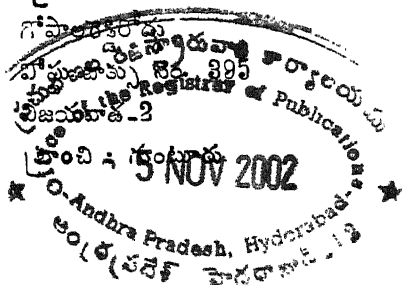
ముద్రిత గ్రంథములు : పదునాలుగు.

అముద్రిత గ్రంథములు : 1. ఆంధ్రరత్నము (నవల
నాటకం) 3. ఉత్తమ దేశభక్తుడు (నాటిక) 4. నే
5. ఎప్తాచరిత్ర (నాటిక) 6. భక్తవలీపా (నాటిక)
కావ్యము) 8. ప్రశంసలు విమర్శలు (పద్యకావ్యము)

కా పీఠకు :

1. ప్రబోధా బుక్ సెంటర్

2.

రునందు బుట్టితిని పేదగు జక్రయ పున్నమాంబకున్
ములనొందినాడ పరమేశుని చూపులు సన్నగిల్లగన్
యక కొద్ది విద్యంను ఛాత్రనినేర్పితి పేదవానిగన్ ।
కు గడించినాడ కలకాంము నిర్బేడి కీర్తిసంపదల్.

* * *

స : పదునాలుగు.

ములు : 1. ఆంధ్రరత్నము (నవల) 2. తీర్పు (సాంఘిక
ప్రభు దేశభక్తుడు (నాటిక) 4 నేటి న్యాయము (నాటిక)
టిక) 6. భక్తవలీపా (నాటిక) 7. మేలుకొర (పద్య
సలు విమర్శలు (పద్యకావ్యము) 9. బిషంతులు (నాటిక)

కా పీఠకు :

ఎక్ సెంటర్

2. పిడపర్తి ఎజాకవి

బోస్ నగర్

తెనాలి-522201

గుంటూరు జిల్లా

